

ดาเนียล

ดาเนียลถูกนำไป
เป็นเชลยในบาบิโลน

1 ในปีที่สามของรัชกาลเยโฮ-
ยาคิม กษัตริย์ของยูดาห์
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของบา-
บิโลนเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม
และทรงล้อมเมืองไว้

2 และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
มอบเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยู-
ดาห์ไว้ในหัตถ์ของพระองค์ท่าน
พร้อมทั้งเครื่องใช้บางชิ้นแห่ง
พระนิเวศของพระเจ้า และพระ
องค์ท่านก็นำของเหล่านั้นมายัง
แผ่นดินชินาร์มายังนิเวศแห่ง
พระของพระองค์ท่าน และทรง
บรรจุเครื่องใช้เหล่านั้นไว้ใน
คลังของพระของพระองค์ท่าน

3 แล้วกษัตริย์นั้นก็ทรงบัญชาให้
อัชเปนีสหัวหน้าชั้นที่ของพระ
องค์ท่าน ให้นำคนอิสราเอลบาง
คน ทั้งเชื้อพระวงศ์และเชื้อสาย
ของเจ้านาย

4 พวกหนุ่มๆที่ปราศจากตำหนิ
มีรูปร่างงามและเชี่ยวชาญใน
สรรพปัญญา กอปรด้วยความรู้
และเข้าใจในสรรพวิทยา กับ
สามารถที่จะรับราชการในพระ
ราชวังและทรงให้สอนวิชาและ
ภาษาของคนเคลเดียให้เขาทั้ง
หลาย

5 กษัตริย์ทรงให้นำอาหารสูงซึ่ง

กษัตริย์เสวย และเหล้าองุ่นซึ่ง
พระองค์ท่านดื่มให้แก่เขาเหล่านี้น
ตามกำหนดทุกวัน ทรงให้
เขาทั้งหลายรับการเลี้ยงดูอยู่
สามปี เมื่อครบกำหนดเวลานั้น
แล้วทรงให้เขารับใช้ต่อพระ
พักตร์กษัตริย์

6 ในบรรดาคนยูดาห์นั้น มีดา-
เนียล ฮานันยาห์ มีซาเอล และ
อาซาริยาห์

7 และท่านหัวหน้าชั้นที่จึงตั้งชื่อ
ให้ใหม่ ดาเนียลนั้นให้เรียกว่า
เบลเชซซาร์ ฮานันยาห์เรียกว่า
ชัตร์ค มีซาเอลเรียกว่าเมซาค
และอาซาริยาห์เรียกว่าเอเบด-
เนโก

ความตั้งใจของดาเนียล

8 แต่ดาเนียลตั้งใจไว้ว่าจะไม่
กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอา-
หารสูงของกษัตริย์ หรือด้วย
เหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม เพราะ
ฉะนั้นเขาจึงขอหัวหน้าชั้นที่ให้
ยอมเขาที่ไม่กระทำตัวให้เป็น
มลทิน

9 และพระเจ้าทรงให้หัวหน้า
ชั้นที่ชอบและเวทนาดาเนียล

10 และหัวหน้าชั้นที่จึงกล่าวแก่
ดาเนียลว่า "ข้าเกรงว่ากษัตริย์
เจ้านายของข้าผู้ทรงกำหนดอา-
หาร และเครื่องดื่มของเจ้า ทอด
พระเนตรเห็นว่า พวกเจ้ามีหน้า

(1) 2 พกษ 24:1-2; 2 พศต 36:5-7 (2) ดนล 2:37-38 (3) 2 พกษ 20:17-18

(4) ลนต 21:18-21; วนถ 8:18 (5) 1 พกษ 4:22-23 (6) ดนล 2:17; อสค 14:14

(7) ปฐก 41:45 (8) นรธ 1:17-18 (9) ปฐก 32:28; 1 พกษ 8:50 (10) สภษ 29:25

ชูปชิตกว่าบรรดาคนหนุ่ม ๆอายุ
รุ่นราวคราวเดียวกัน เจ้าก็จะ
กระทำให้ศิระของข้าเข้าสู่อัน-
ตราเพราะกษัตริย์”

11 แล้วดาเนียลจึงกล่าวแก่
มหาดเล็กผู้ที่หัวหน้าชั้นที่กำ-
หนดให้ดูแลดาเนียล ฮานันยาห์
มิซาเอล และอาซาริยาห์ ว่า

12 “ขอท่านจงทดลองผู้รับใช้
ของท่านสักสิบวัน ขอให้เขานำ
ผักมาให้เรากินและนำมาให้เรา
ดื่ม

13 แล้วให้ท่านตรวจดูหน้าตา
ของเราทั้งหลายเบื้องหน้าท่าน
และตรวจดูหน้าตาของบรรดา
อนุชนผู้รับประทานอาหารสูง
ของกษัตริย์ และเมื่อท่านเห็น
อย่างไรแล้วจงกระทำแก่ผู้รับใช้
ของท่านอย่างนั้นเถิด”

14 เขาก็ยอมทำตามคนเหล่านั้น
ในเรื่องนี้และทดลองเขาอยู่สิบ
วัน

15 เมื่อครบสิบวันแล้วหน้าตา
ของคนเหล่านั้นดีกว่า และ
เนื้อหนังก็อ่อนตัวสมบูรณ์กว่า
บรรดาอนุชนที่รับประทานอา-
หารสูงของกษัตริย์

16 ดังนั้นมหาดเล็กจึงนำอาหาร
สูงส่วนของเขาทั้งหลายและ
เหล้าองุ่น ซึ่งเขาทั้งหลายควร
จะได้ดื่มนั้นไปเสียและไม่ให้ผักแก่
เขา

17 ฝ่ายอนุชนทั้งสี่คนนี้ พระเจ้า
ทรงประทานสรรพวิทยา และ
ความชำนาญในเรื่องวิชาทั้งปวง
และปัญญา และดาเนียลเข้าใจ
ในนิมิตและความฝันทุกประการ
18 พอสิ้นกำหนดเวลาที่กษัตริย์
ทรงบัญชาให้นำเขาทั้งหลายเข้า
เฝ้า หัวหน้าชั้นที่จึงนำเขาทั้ง
หลายเข้ามาเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์
19 และกษัตริย์ก็ทรงสัมผัส
เขา ในบรรดาอนุชนเหล่านั้นไม่
พบสักคนหนึ่งเหมือนดาเนียล
ฮานันยาห์ มิซาเอลและอาซาริ-
ยาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงได้รับใช้
ต่อพระพักตร์กษัตริย์

20 ในบรรดาเรื่องราวอันเกี่ยว
กับปัญญาและความเข้าใจ ซึ่ง
กษัตริย์ตรัสถามเขาทั้งหลาย
ทรงเห็นว่า เขาทั้งหลายดีกว่า
พวกโหร และพวกหมอดู ซึ่งอยู่
ในอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์
สิบเท่า

21 และดาเนียลก็ได้รับราชการ
เรื่อยมาจนปีแรกแห่งรัชกาล
กษัตริย์ไซรัส

พระสุบินของ

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

2 ในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบู-
คัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์
ทรงพระสุบิน พระทัยของพระ
องค์ก็ทรงเป็นทุกข์ บรรทมไม่
หลับ

(12) ดนล 1:16 (15) อพย 23:25; พชญ 28:1 (16) ดนล 1:11 (17) 1 พกษ 3:12

(19) ปฐก 41:46; 1 พกษ 17:1; สภข 22:29 (20) 1 พกษ 4:29-34; สดต 119:99

(21) ดนล 6:28; สดต 110:1 (1) ปฐก 40:5-8; 2 พศต 36:5-7; ยรม 25:1; ดนล 2:3

2 แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาให้มี
หมายเรียกพวกโหร พวกหมอดู
พวกนักวิทยาศาสตร์ และคนเคล-
เดียเข้าทูลกษัตริย์ให้รู้เรื่องพระ
สุบิน เขาทั้งหลายก็เข้ามาเฝ้า
กษัตริย์

3 และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า "เรา
ได้ฝัน และจิตใจของเราก็เป็น
ทุกข์ อยากรู้ว่าฝันว่าอะไร"

4 แล้วคนเคลเดียจึงกราบทูล
กษัตริย์เป็นภาษาอารัมว่า "โอ
ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญ
เป็นนิตย์ ขอทรงเล่าพระสุบิน
ให้แก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์
แล้วเหล่าข้าพระองค์จะได้ถวาย
คำแก้พระสุบิน"

5 กษัตริย์ทรงตอบคนเคลเดียว่า
"เราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว ถ้า
เจ้าไม่ให้เรารู้ความฝันพร้อมทั้ง
คำแก้ฝัน เจ้าจะถูกหั้นเป็นชิ้น ๆ
และบ้านเรือนของเจ้าจะต้อง
เป็นกองขยะ"

6 แต่ถ้าเจ้าสำแดงความฝันและ
คำแก้ฝันให้เรา เจ้าจะได้รับของ
ขวัญ รางวัล และเกียรติยศใหญ่
ยิ่ง ฉะนั้นจงสำแดงความฝัน
และคำแก้ฝันให้เรา"

7 เขาทั้งหลายกราบทูลคำรบ
สองว่า "ขอ กษัตริย์เล่าพระสุบิน
แก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์และ
เหล่าข้าพระองค์จะถวายคำแก้
พระสุบิน พระเจ้าข้า"

8 กษัตริย์ทรงตอบว่า "เรารู้เป็น
แน่แล้วว่า เจ้าพยายามจะถ่วง
เวลาไว้ เพราะเจ้าเห็นว่าเราจำ
ความฝันนั้นไม่ได้แล้ว"

9 แต่ถ้าเจ้าไม่ให้เรารู้ความฝันก็
มีค่าตัดสินเจ้าอยู่ข้อเดียวเพราะ
เจ้าทั้งหลายตกลงที่จะพูดเท็จ
และพูดจจริตต่อหน้าเรา จนจะ
มีอะไรเปลี่ยนแปลงไป เพราะ
ฉะนั้นเจ้าจงบอกความฝันให้แก่
เรา แล้วเราจึงจะรู้ว่าเจ้าจะถวาย
คำแก้ความฝันให้เราได้"

10 คนเคลเดียจึงกราบทูลต่อ
พระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีบุรุษ
คนใดในพิภพที่จะสำแดง
เรื่องกษัตริย์ได้ เพราะฉะนั้นไม่
มีกษัตริย์ เจ้านายหรือผู้ปก-
ครองคนใดได้ถามสิ่งเหล่านี้จาก
โหร หรือหมอดู หรือคนเคลเดีย
11 สิ่งซึ่งกษัตริย์ตรัสถามนั้น
ยากและไม่มีผู้ใดจะสำแดงแต่
กษัตริย์ได้นอกจากพระ ผู้ซึ่ง
มิได้อยู่กับมนุษย์"

12 เพราะเรื่องนี้กษัตริย์จึงทรง
กริ้วและเกรี้ยวกราดนักและรับ
สั่งให้ฆ่าพวกนักปราชญ์ทั้งหมด
ของบาบิโลนเสีย

13 เพราะฉะนั้นจึงมี พระราช
กฤษฎีกาประกาศไปว่าให้ฆ่านัก
ปราชญ์เสียทั้งหมด เขาจึงเที่ยว
หาดาเนี่ยลและพรรคพวกเพื่อ
จะฆ่าเสีย

(2) ดนล 1:20; อสย 47:12-13 (3) ปฐก 40:8 (4) อสร 4:7 (5) 1 ซมอ 15:33

(6) กตว 22:17; ดนล 5:17 (7) ปญจ 10:4 (8) อฟ 5:16; คส 4:5 (9) อสร 4:11

(10) ปฐก 41:39; อพย 8:19 (12) โยบ 5:2; สดต 76:10 (13) อสร 3:12-15

พรรคพวกของดาเนียล**อธิษฐานขอสติปัญญา**

14 แล้วดาเนียลก็ตอบอาร์โอด หัวหน้าราชของครักซ์ผู้ที่ออกไป เทียวผ่านนักปราชญ์ของบาบิโลน ด้วยถ้อยคำแยบคายและปรีชาสามารถ

15 ท่านถามอาร์โอดหัวหน้าว่า “โฉนพระราชกฤษฎีกาของ กษัตริย์จึงเร่งร้อนเล่า” แล้ว อาร์โอดก็เล่าเรื่องให้ดาเนียล ทราบ

16 แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้าและ กราบทูลกษัตริย์ ขอให้กำหนด เวลาเพื่อท่านจะถวายคำแก้ พระสุบินแก่กษัตริย์

17 แล้วดาเนียลก็กลับไปเรือน ของท่าน และแจ้งเรื่องให้ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์สหายของท่านฟัง

18 และบอกเขาให้ขอพระกรุณา แห่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เรื่องความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียล และสหายของท่านจะไม่พินาศ พร้อมกับบรรดานักปราชญ์ อื่นๆของบาบิโลน

พระเจ้าทรงสำแดงให้ดาเนียล ทราบความหมายของพระสุบิน

19 ในนิมิตกลางคืนทรงเผย ความลึกลับนั้นแก่ดาเนียล แล้ว ดาเนียลก็ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์

20 ดาเนียลกล่าวว่า “สาธุการ แต่พระนามของพระเจ้าเป็น นิตยสืบไป เพราะปัญญาและ ฤทธานุภาพเป็นของพระองค์

21 พระองค์ทรงเปลี่ยนวาระ และฤดูกาล พระองค์ทรงถอด กษัตริย์และทรงตั้งกษัตริย์ขึ้น

ใหม่ พระองค์ทรงประทานปัญญาแก่นักปราชญ์ และทรงประ- ธานความรู้แก่ผู้ที่มีความเข้าใจ

22 พระองค์ทรงเผยสิ่งที่ลึกลับ และลึกลับ พระองค์ทรงทราบสิ่งที่ อยู่ในความมืด และความสว่าง ก็อยู่กับพระองค์

23 โอ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ ขอโมทนาและสรรเสริญพระ องค์ ผู้ทรงประทานปัญญาและ กำลังแก่ข้าพระองค์ สิ่งนั้นที่ พวกข้าพระองค์ทูลขอ พระองค์ ก็ทรงให้ข้าพระองค์รู้แล้วเพราะ พระองค์ได้ทรงสำแดงเรื่องของ กษัตริย์ให้แจ้งแก่พวกข้าพระ องค์”

24 แล้วดาเนียลก็เข้าไปหาอาร์โอดผู้ซึ่งกษัตริย์แต่งตั้งให้ผ่านนัก ปราชญ์แห่งบาบิโลน ท่านได้เข้าไป และกล่าวแก่อาร์โอดว่าดังนี้ “ขออย่าผ่านนักปราชญ์แห่งบาบิโลน ขอโปรดนำตัวข้าพเจ้าเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ และข้าพเจ้าจะ ถวายคำแก้ฝันแก่กษัตริย์”

(14) 2 ซมอ 20:16-22; ปญจ 9:13-18 (15) ดนล 2:9 (16) ดนล 2:9-11 (17) ดนล 1:7; 3:12 (18) 1 ซมอ 17:37 (19) 2 พกษ 6:8-12 (20) ปฐก 14:20 (21) 1 พศต 29:30 (22) ปฐก 37:5-9 (23) 1 พศต 29:13 (24) กจ 27:24

25 แล้วอาร์โอดก็รับนำตัวดาเนียลเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ว่า "ข้าพระองค์ได้พบชายคนหนึ่งในกลุ่มพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ ชายผู้นี้จะให้กษัตริย์ทรงรู้ค่าแก่พระสุบินได้"

26 กษัตริย์จึงตรัสแก่ดาเนียลผู้ชื่อว่าเบลเทซซาร์ว่า "เจ้าสามารถที่จะให้เรารู้ถึงความฝันที่เราได้ฝันนั้น และคำแก้ได้หรือไม่"

27 ดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีนักปราชญ์ หรือหมอดู หรือโหร หรือหมอดู ถูกข้ายามล่าแดง ความลึกลับซึ่งกษัตริย์ได้ถาม แต่พระองค์ได้"

28 แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์รู้ถึงสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นในวาระภายหลังพระสุบินของพระองค์และนิมิตที่ผุดขึ้นในพระเศียรของพระองค์บนพระแท่นนั้นเป็นดังนี้พระเจ้าข้า

29 โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขณะเมื่อพระองค์บรรทมอยู่บนพระแท่นพระตำริในเรื่องซึ่งจะบังเกิดมาภายหลังได้ผุดขึ้น และพระองค์นั้นผู้ทรงเผยความลึกลับก็ทรง

ให้พระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา

30 ฝ่ายข้าพระองค์ ซึ่งทรงเผยความลึกลับนี้แก่ข้าพระองค์นั้นมิใช่เพราะข้าพระองค์มีปัญหา มากกว่าผู้มีชีวิตทั้งหลาย แต่เพื่อกษัตริย์จะทรงรู้ค่าแก่พระสุบิน และเพื่อพระองค์จะทรงรู้พระตำริในพระทัยของพระองค์

ปฏิมากรในพระสุบินของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

31 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทอดพระเนตร และดูเถิด มีปฏิมากรขนาดใหญ่ ปฏิมากรนี้ใหญ่และสูงใส่งนักตั้งอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ และรูปร่างก็น่ากลัว

32 เศียรของปฏิมากรนี้เป็นทองคำเนื้อดี ออกและแขนเป็นเงินทองและโคนขาเป็นทองเหลือง

33 ขาเป็นเหล็ก เท้าเป็นเหล็กปนดิน

34 ขณะเมื่อพระองค์ทอดพระเนตร มีหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมา มีใช้ด้วยมือ กระแทบปฏิมากรที่เท้าอันเป็นเหล็กปนดิน กระทำให้แตกเป็นชิ้นๆ

35 แล้วส่วนเหล็ก ส่วนดิน ส่วนทองเหลือง ส่วนเงินและส่วนทองคำ ก็แตกเป็นชิ้นๆพร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน ลมก็พัด

(25) สภข 24:11; ปญจ 9:10 (26) ดนล 1:7; 4:8 (27) โยบ 5:12-13; อสย 19:3

(28) สดต 115:3; มธ 6:9 (29) อสค 38:10 (30) ปฐก 41:16 (31) ดนล 7:3-17

(32) อสย 14:4; ยรม 51:7 (33) ดนล 2:40-43 (34) สดต 118:22 (35) อสย 17:13

พาเอาไป จึงहार่องรอยไม่พบ
เสียเลย แต่ก่อนหินที่กระทบ
ปฏิมากรนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่
จนเต็มพิภพ

36 นี้เป็นพระสุบิน พระเจ้าข้า
บัดนี้เหล่าข้าพระองค์ขอกราบ
ทูลคำแก่พระสุบินต่อพระพักตร์
กษัตริย์

กรุงบาบิโลนของ
กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

คืออาณาจักรโลกแห่งแรก

37 โอ ข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์
จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้า
แห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทาน
ราชอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิ์
เดชและสง่าราศี

38 และได้ทรงมอบไว้ในหัตถ์
พระองค์ท่านซึ่งบุตรทั้งหลาย
ของมนุษย์ สัตว์ในทุ่งนาและนก
ในอากาศไม่ว่ามันจะอาศัยอยู่
ที่ใด ๆ ให้แก่พระองค์ กระทำ
ให้พระองค์ปกครองมันได้ทั้ง
หมด เคียรทองคำนั้นคือพระ
องค์เอง

อาณาจักรโลกแห่ง
ที่สองและสาม

คือมีเดียเปอร์เซียและกรีก

39 ต่อจากพระองค์ไปจะมีราช
อาณาจักรต่อยกกว่าพระองค์และ
ยังมีราชอาณาจักรที่สาม เป็น
ทองเหลือง ซึ่งจะปกครองอยู่
ทั่วพิภพ

อาณาจักรโลกแห่งที่สี่ คือโรม
40 และจะมีราชอาณาจักรที่สี่
แข็งแรงดั่งเหล็ก เพราะเหล็กดี
สิ่งทั้งหลายให้หักเป็นชิ้น ๆ และ
ปราบสิ่งทั้งปวงลงได้ ราช
อาณาจักรนั้นจะหักและทุบสิ่ง
ทั้งปวงเหล่านี้ดั่งเหล็กซึ่งทุบให้
แหลก

41 ดั่งที่พระองค์ทอดพระเนตร
เท้าและนิ้วเท้า เท้าเป็นดินข้าง
หม้อบ่าง เหล็กบ่าง จะเป็น
ราชอาณาจักรประสม แต่ความ
แข็งแรงของเหล็กจะยังอยู่ใน
นั้นบ่าง ดั่งที่พระองค์ทอดพระ
เนตรเหล็กปนดินเหนียว

42 และนิ้วเท้าเป็นเหล็กปนดิน
ฉินไต่ ราชอาณาจักรนั้นจึงแข็ง
แรงบ้างเปราะบ้างฉินนั้น

43 ดั่งที่พระองค์ทอดพระเนตร
เหล็กปนดินเหนียว ราชอาณาจักร
จะปนกันด้วยเชื้อสายของ
มนุษย์ แต่จะไม่ยึดกันแน่นไว้ได้
อย่างเดียวกับที่เหล็กไม่ประสม
เข้ากับดิน

หลังจากอาณาจักรโรม
คืนมาใหม่แล้ว อาณาจักร
ของพระคริสต์จะตั้งขึ้น

44 และในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้นั้น พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะ
ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง
ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ หรือ
ราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกไปแก่

(36) ดนล 2:23-24 (37) 1 พกษ 4:24; อสร 7:12 (38) สดต 50:10-11; ยรม 27:5-7

(39) อสย 44:28; ดนล 2:32 (40) ดนล 2:33; ยน 11:48 (41) ดนล 2:33-35

(44) ปฐก 49:10; สดต 2:6-12; อสย 9:6-7; มธ 3:2-3; อฟ 1:20-22; วว 11:15

ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะ
กระทำให้บรรดาราชอาณาจักร
เหล่านี้แตกเป็นชิ้น ๆ ถึงอวสาน
และราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่น
อยู่เป็นนิตย์

45 ดังที่พระองค์ทอดพระเนตร
ก่อนหินถูกตัดออกจากภูเขามิ
ใช่ด้วยมือ และก่อนหินนั้นได้
กระทำให้เหล็ก ทองเหลือง
ดิน เงิน และทองคำแตกเป็น
ชิ้น ๆ พระเจ้ายิ่งใหญ่ได้ทรง
ให้กษัตริย์รู้ว่าอะไรจะบังเกิดมา
ภายหลังนี้ พระสุบินนั้นเที่ยงแท้
และคำแก่พระสุบินก็แน่นอน”

**กษัตริย์พระราชทาน
ยศชั้นสูงให้แก่ดาเนียล**

46 แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
ก็ทรงกราบลงและเคารพดา-
เนียล และมีพระบัญชาให้นำ
เครื่องบูชาและเครื่องหอมมา
ถวายดาเนียล

47 กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า
“แน่นอนทีเดียว พระเจ้าของ
ท่านเป็นพระเจ้าของพระทั้ง
หลาย และทรงเป็นองค์พระผู้
เป็นเจ้าของกษัตริย์ทั้งปวง ทรง
เป็นผู้เผยความลึกลับ เพราะ
ท่านสามารถที่จะเผยความลึกลับ
นี้ได้”

48 ฝ่ายกษัตริย์ก็พระราชทาน
ยศชั้นสูงและของพระราชทาน
ยิ่งใหญ่เป็นอันมากแก่ดาเนียล

และแต่งตั้งให้เป็นผู้ครอบครอง
หมดเมืองบาบิโลน และเป็น
ประธานใหญ่ของนักปราชญ์ทั้ง
สิ้นแห่งบาบิโลน

49 ดาเนียลก็กราบทูลขอต่อ
กษัตริย์และพระองค์ทรงตั้งให้
ชัตร์ค เมซาคและเอเบตเนโก
เป็นผู้จัดราชการในเมืองบาบิโลน
แต่ดาเนียลยังคงอยู่ในราช
สำนัก

ปฏิมากรรูปใหญ่

3 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้
สร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วย
ทองคำ สูงหกสิบศอก กว้างหก
ศอก ทรงตั้งไว้ ณ ที่ราบดูรา ใน
เมืองบาบิโลน

2 แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์รับ
สั่งให้ประชุมอุปราช ข้าหลวง
ภาค ผู้ว่าราชการเมือง ผู้
พิพากษา นายคลัง มন্ত্রী ตุลา-
การ และบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้ง
หลายของหัวเมือง ให้เข้ามา
ในงานฉลองปฏิมากรซึ่งกษัตริย์
เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

3 แล้วอุปราช ข้าหลวงภาค ผู้
ว่าราชการเมือง ผู้พิพากษา นาย
คลัง มंत्री ตุลาการและบรรดา
เจ้าหน้าที่ทั้งหลายของหัวเมือง
ได้เข้ามาประชุมเพื่องานฉลอง
ปฏิมากร ซึ่งกษัตริย์เนบูคัด-
เนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น และเขาทั้ง
หลายก็มายืนอยู่หน้าปฏิมากร

(45) อสย 28:16; ศคย 12:3; มธ 21:24 (46) ลก 17:16; กจ 10:25; วว 11:16

(47) พบญ 10:17; ยชว 22:22 (48) ปฐก 41:39; ดนล 2:6 (49) สภข 28:12

(1) อพย 20:23; พบญ 7:25; วนล 8:26-27 (2) อพย 32:4-6; กตว 25:2; วนล 16:23

ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้
ทรงตั้งขึ้น

4 และโฆษกก็ประกาศเสียงดังว่า
"โอ บรรดาชนชาติ ประชาชาติ
ทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย มี
พระบัญชาแก่ท่านทั้งหลายว่า
5 เมื่อท่านได้ยินเสียงแตรทอง
เหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่
พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ฉิ่ง และ
เครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้ง
หลายกราบลงนมัสการปฏิมากร
ทองคำ ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนส-
ซาร์ได้ทรงตั้งไว้

6 ผู้ใดที่มีได้กราบลงนมัสการก็
ให้โยนผู้นั้นทันทีเข้าไปในเตาที่
ไฟลุกอยู่"

7 เพราะฉะนั้นพอประชาชนได้
ได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาด
เล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณ
ใหญ่และเครื่องดนตรีทุกชนิด
บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้ง
ปวงและภาษาทั้งหลาย ก็กราบ
ลงนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่ง
กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรง
ตั้งไว้

**คนยิวสามคนไม่ยอมกราบลง
นมัสการปฏิมากรทองคำ**

8 เพราะฉะนั้น ในครั้งนั้นพวก
เคลเดียบางคนมาเข้าเฝ้าและ
ฟ้องพวกยิวด้วยใจคิดร้าย

9 เขาทั้งหลายกราบทูลกษัตริย์
เนบูคัดเนสซาร์ว่า "โอ ข้าแต่

กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็น
นิตย์

10 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์
ทรงออกกฤษฎีกาแล้วว่า ทุกคน
ผู้ได้ยินเสียงแตรทองเหลือง
ขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่
สาย พิณใหญ่ ปี่ฉิ่ง และเครื่อง
ดนตรีทุกชนิด ก็ให้กราบลง
นมัสการปฏิมากรทองคำ

11 และผู้ใดที่ไม่กราบลงนมัส-
การก็ให้โยนเข้าไปในเตาที่ไฟ
ลุกอยู่

12 มียิวบางคนที่ พระองค์ได้
แต่งตั้งให้จัดราชการในเมือง
บาบิโลน คือชัตร์ค เมซาค และ
เอเบตเนโก โอ ข้าแต่กษัตริย์
คนเหล่านี้ไม่เชื่อฟังพระองค์
เขามิได้ปฏิบัติพระของพระองค์
หรือนมัสการปฏิมากรทองคำ
ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้"

13 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็ทรง
กริ้วจัดและเดือดพล่าน มีรับสั่ง
ให้นำตัวชัตร์ค เมซาค และเอ-
เบตเนโกเข้ามา แล้วเขาก็นำคน
เหล่านี้เข้ามาเฝ้ากษัตริย์

14 เนบูคัดเนสซาร์ทรงกล่าวแก่
เขาว่า "โอ ชัตร์ค เมซาค และ
เอเบตเนโกเอ๋ย เป็นความจริง
หรือไม่ที่เจ้ามิได้ปรนนิบัติพระ
ของเรา หรือนมัสการปฏิมากร
ทองคำซึ่งเราได้ตั้งไว้

15 บัดนี้ ถ้าเจ้าพร้อมใจแล้ว

(4) ดนล 4:14; สภข 9:13-15 (5) ดนล 3:10 (6) อพย 20:5; อสย 44:17

(7) ยรม 51:7; กจ 14:16 (8) อสร 4:12-16; อสร 3:6 (9) ดนล 3:4-5 (10) อพย 1:16
(12) อสร 3:8 (13) ปฐก 4:5 (14) อพย 21:13-14 (15) ดนล 3:10; ลก 4:7-8

พอเจ้าไต้ ยืนเสียงแตรทอง เหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ดุง และเครื่องดนตรีทุกชนิด เจ้าจงกราบลงนมัสการปฏิมากรซึ่งเราได้สร้างไว้ แต่ถ้าเจ้าไม่นมัสการ จะต้องโยนเจ้าทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ และผู้ใดเล่าจะเป็นพระเจ้าที่จะช่วยให้เจ้าพ้นจากมือของเราได้”

16 ชัตรีค เมซาค และเอเบต-เนโกกราบทูลกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่เนบูคัดเนสซาร์ ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องตอบพระองค์ในเรื่องนี้

17 ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นพระหัตถ์ของพระองค์

18 แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ทรงทราบ ว่า พวกข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น”

คนยิวที่สัตย์ซื่อ

อยู่ในเตาไฟอย่างปลอดภัย

19 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทรงเกรี้ยวกราดยิ่งนัก พระพักตร์

ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปไม่พอ พระทัยชัตรีค เมซาค และเอเบต-เนโก พระองค์จึงรับสั่งให้ทำเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยอีกเจ็ดเท่า

20 และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากที่สุดในกองทัพมามัดชัตรีค เมซาค และเอเบต-เนโก และให้โยนเขาเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่

21 แล้วคนเหล่านั้นก็ถูกมัดไว้ทั้งสี่อวัยวะ และเขาก็ถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่

22 ฉะนั้นเพราะว่าคำรับสั่งของกษัตริย์นั้นเข้มงวดมากและเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้ฆ่าคนที่โยนชัตรีค เมซาค และเอเบต-เนโก

23 และชายทั้งสามนี้ คือชัตรีค เมซาค และเอเบต-เนโกก็ตกลงไปกลางเตาไฟที่ลุกอยู่ทั้งยังมัดอยู่

24 ขณะนั้นกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ประหลาดพระทัยทรงลุกขึ้นโดยฉับพลัน พระองค์ตรัสกับองคมนตรีของพระองค์ว่า “เรามัดสามคนโยนเข้าไปกลางไฟมิใช่หรือ” เขาทูลตอบกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ จริงพระเจ้าข้า”

25 พระองค์ตรัสตอบว่า “ดูเถิด

(17) ปฐก 17:1; 1 ซมอ 17:37 (18) โยบ 13:15 (19) สภข 21:24; ลก 12:4-5

(20) ดนล 3:15; กจ 12:4-5 (23) สดต 34:19

(24) 1 ซมอ 17:55; ดนล 5:6; กจ 5:23-25 (25) สดต 91:3-9; อสย 43:2; มก 16:18

เราเห็นสี่คนถูกปล่อย กำลังเดิน
อยู่กลางไฟ และเขาทั้งหลายก็
ไม่เป็นอันตราย รูปร่างของคน
ที่สี่นั้นคล้ายคลึงกับพระบุตร
ของพระเจ้า”

**เนบูคัดเนสซาร์ถวาย
เกียรติยศแด่พระเจ้า**

26 แล้วเนบูคัดเนสซาร์เสด็จมา
ใกล้ประตูเตาที่ไฟลุกอยู่นั้น
ทรงกล่าวว่า “ซัตร์ค เมซาค และ
เอเบตเนโก ผู้รับใช้ของพระเจ้า
สูงสุด จงออกมาเถิด จงมาที่นี่”
แล้วซัตร์ค เมซาค และเอเบต-
เนโกก็เดินออกมาจากกลางไฟ

27 ฝ่ายอุปราช ข้าหลวงภาค ผู้
ว่าราชการเมือง และองคมนตรี
ของกษัตริย์ก็ ห้อมล้อมเข้ามา
เห็นว่าไฟไม่มีอำนาจอะไรเหนือ
ร่างกายของคนเหล่านี้ ผมที่
ศีรษะของเขาก็ไม่จ่อ เสื้อก็มิได้
เป็นอันตราย ไม่มีกลิ่นไฟที่ตัว
เขาทั้งหลายเลย

28 เนบูคัดเนสซาร์ตรัสว่า “สา-
ธูการแด่พระเจ้าของซัตร์ค เม-
ซาค และเอเบตเนโก ผู้ได้ส่งทูต
สวรรค์ของพระองค์มาช่วยผู้รับ
ใช้ของพระองค์ให้พ้น ผู้วางใจ
ในพระองค์กระทำให้พระบัณ-
ชาของกษัตริย์เหลวไป และยอม
พลีร่างกายของเขาเสียดีกว่าที่จะ
ปรนนิบัติและนมัสการพระอื่น
นอกจากพระเจ้าของเขาเอง

29 เพราะฉะนั้น เราจึงออก
กฤษฎีกาว่า ชนชาติ ประชาชาติ
หรือภาษาใดๆ ที่กล่าวมิตีมิร้าย
ต่อพระเจ้าของซัตร์ค เมซาค
และเอเบตเนโก จะถูกหั้นเป็น
ชิ้น ๆ และบ้านเรือนของเขาจะ
ต้องเป็นกองขยะ เพราะว่าไม่มี
พระเจ้าอื่นที่จะสามารถช่วยให้
พ้นในทางนี้ได้”

30 แล้วกษัตริย์ได้ทรงเลื่อนยศ
ให้ซัตร์ค เมซาค และเอเบตเน-
โกสูงขึ้นอีกในเมืองบาบิโลน

**เนบูคัดเนสซาร์กล่าวถึง
ความสัมพันธ์ของพระองค์
กับพระเจ้า**

4 เรา กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
ขอประกาศแก่บรรดาชน
ชาติ ประชาชาติทั้งปวง และ
ภาษาทั้งหลาย ซึ่งอาศัยอยู่บน
พิภพทั้งสิ้นว่า สันติสุขจงมีแก่
ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ

2 เราเห็นสมควรที่จะแสดง
หมายสำคัญและการมหัศจรรย์
ซึ่งพระเจ้าสูงสุดได้ทรงกระทำ
แก่เรา

3 หมายสำคัญของพระองค์ใหญ่
ยิ่งสักเท่าใด การมหัศจรรย์ของ
พระองค์ก่อปรด้วยฤทธานุภาพ
ปานใด อาณาจักรของพระองค์
เป็นอาณาจักรถาวรเป็นนิรันดร์
และราชอาณาจักรของพระองค์
นั้นดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ

(26) ดนล 3:17; กจ 16:17; 27:23 (27) 1 ซมอ 17:46-47; 2 พกษ 19:19

(28) ปฐก 9:26; อสร 1:3 (29) พบญ 32:31; สดต 3:8 (30) 1 ซมอ 2:30; สดต 91:14

(1) อสร 3:12; ศคย 8:23 (2) ยชว 7:19; สดต 51:14 (3) พบญ 4:34; สดต 71:19-20

**เนบูกัดเนสซาร์ทรง
นิมิตเห็นต้นไม้ใหญ่**

4 ตัวเรา คือ เนบูกัดเนสซาร์อยู่
เป็นผาสุกในนิเวศของเรา และมี
ความเจริญอยู่ในวังของเรา
5 เราฝันเห็นเรื่องซึ่งกระทำให้
เรากลัว ขณะเมื่อเรานอนอยู่บน
ที่นอนความคิดและนิมิตอันผุด
ขึ้นในศีรษะของเราเป็นเหตุให้
เราตกใจ
6 เราจึงออกกฤษฎีกาเรียกนัก
ปราชญ์แห่งบาบิโลนทั้งสิ้นมา
หาเราเพื่อแก้ความฝันให้แก่
เรา
7 พวกโหร พวกหมอดู และคน
เคลเตีย และหมอดูฤกษ์ยามก็
เข้ามาเฝ้า เราก็กเล่าความฝันแก่
เขา แต่เขาทั้งหลายแก้ฝันให้เรา
ไม่ได้
8 ในที่สุดดาเนียลก็เข้ามาเฝ้าเรา
เขามีชื่อว่าเบลเทซซาร์ ตาม
นามพระของเรา เขามีวิญญาน
ของพระผู้บริสุทธิ์ เราก็กเล่า
ความฝันให้เขาฟังว่า
9 "โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าของ
พวกโหร เพราะเราทราบว่
วิญญานของพระผู้บริสุทธิ์อยู่ใน
ท่าน และไม่มีควมล้าลึกใดๆที่
จะให้ท่านแก้ยาก จงบอกนิมิต
ทั้งหลายในความฝันที่เราได้เห็น
และตีความนิมิตเหล่านั้นให้แก่
เรา

10 นิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะของ
เราเมื่อนอนอยู่บนที่นอน ดูเถิด
เราได้เห็นต้นไม้ท่ามกลางพิภพ
มันสูงมาก

11 ต้นไม้เติบโตและแข็งแรง
ยอดของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์
และประจักษ์ไปถึงที่สุดปลาย
พิภพ

12 ใบกิ่งดงามและผลก็อุดม
และจากต้นไม้มีอาหารให้
แก่ชีวิตทั้งปวง สัตว์ป่าที่ในทุ่ง
นาอาศัยอยู่ไ้ตร่มของมัน และ
นกในอากาศก็อาศัยอยู่ที่กิ่งก้าน
ของมัน และเนื้อหนังทั้งหลาย
ก็เลี้ยงตนอยู่ด้วยมัน

13 ในนิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะ
ของเราเมื่อเราอยู่บนที่นอน ดู
เถิด เราได้เห็นผู้พิทักษ์ องค์
บริสุทธิ์ลงมาจกฟ้าสวรรค์

14 ท่านเปล่งเสียงและพูดตั้งนี้
ว่า "จงฟันต้นไม้และตัดกิ่งก้าน
หลายของมันออกเสีย สละ
ให้ใบของมันร่วงออกแล้วให้ผล
ของมันกระจ่ายไป ให้สัตว์ป่า
หนีไปเสียจากใต้ต้น และให้
นกหนีไปเสียจากกิ่งของมัน

15 แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่
ในดิน มีปลอกเหล็กและทอง
เหลืองสวมไว้ ให้อยู่ท่ามกลาง
หญ้าอ่อนในทุ่งนา ให้เปือกน้ำ
ค้างจกฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วน
อยู่กับสัตว์ป่าในหญ้าที่พื้นดิน

(4) สดต 30:6-7 (5) ดนล 2:1 (6) ปฐก 41:7-8; อสย 8:19 (7) อสย 44:25

(8) อสย 46:1; ยรม 50:2 (9) ดนล 1:20 (10) สดต 37:35-36 (11) ปฐก 11:4

(12) ยรม 27:6-7 (13) ดนล 4:5 (14) วา 10:3 (15) โยบ 14:7-9; อสค 29:14-15

16 ให้จิตใจของเขาเปลี่ยนเสีย จากจิตใจมนุษย์ แล้วมอบใจ สัตว์ป่าให้แก่เขา และปล่อยให้ เป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ 17 คำพิพากษานั้นเป็นคำสั่ง ของผู้พิทักษ์ คำตัดสินนั้นเป็น วาทะขององค์บริสุทธิ์ เพื่อผู้มี ชีวิตอยู่จะได้ทราบว่าท่านผู้สูง สุดทรงปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และ ประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ ที่พระองค์จะประทานและตั้งผู้ ที่ด้อยที่สุดให้อยู่เหนือ'

18 ความฝันนี้ตัวเราคือกษัตริย์ เนบูคัดเนสซาร์ได้เห็นและ โอเบลเทซซาร์ ท่านจงกล่าวคำ แก่ฝันเถิด เพราะพวกนัก ปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักร ของเราไม่สามารถที่จะให้คำแก้ ความฝันแก่เรา แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญานของพระผู้บริ- สุทธิ์อยู่ในตัวท่าน"

อาณาจักรของ

เนบูคัดเนสซาร์จะถูกตัดออก 19 แล้วดาเนียล ผู้มีชื่อว่าเบล- เทซซาร์ ก็งงนอนอยู่ชั่วโมงหนึ่ง ความคิดของท่านก็กระทำให้ ท่านตกใจ กษัตริย์ตรัสว่า "เบลเทซซาร์เอ๋ย อย่าให้ความ ฝันหรือคำแก้ความฝันกระทำให้ ท่านตกใจเลย" เบลเทซซาร์ทูล ตอบว่า "เจ้านายของข้าพระองค์

ขอให้ความฝันนั้นเป็นเรื่องของ ผู้ที่เกลียดชังพระองค์เถิด และ ขอให้คำแก้ความฝันนั้นตกแก่ ปฏิบัติของพระองค์

20 ต้นไม้ที่ พระองค์ทอดพระ เนตร ซึ่งเติบโตขึ้นและแข็ง แรงจนยอดขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ ประจักษ์ไปทั่วพิภพทั้งสิ้น

21 ใบของมันกิ่งดงามและผลก็ อุดม และจากต้นนั้นมีอาหารให้ แก่ชีวิตทั้งปวง สัตว์ป่าในทุ่งนา มาพั้งร่วมอยู่ใต้ต้น และนกใน อากาศก็มาอาศัยอยู่ที่กิ่ง

22 โอ ข้าแต่กษัตริย์ นี่คือพระ องค์เอง ผู้ทรงเจริญและเข้มแข็ง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ เจริญและขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ ก็ไปถึงสุดปลายพิภพ

23 และที่กษัตริย์ทอดพระเนตร ผู้พิทักษ์คือองค์บริสุทธิ์ ลงมา จากฟ้าสวรรค์ และพูดว่า "จง ฝันต้นไม้และทำลายเสีย แต่จง ปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน มี ปลอกเหล็กและทองเหลืองสวม ไว้ ให้อยู่ท่ามกลางหญ้าอ่อน ในทุ่งนาให้เปียกน้ำค้างจาก ฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วนอยู่กับ สัตว์ป่า และปล่อยให้อยู่อย่าง นนจนครบเจ็ดวาระ'

24 โอ ข้าแต่กษัตริย์ ต่อไปนี้ เป็นคำแก้พระสุบิน เป็นพระ

(16) ดนล 4:32-33; อสย 6:10 (17) 1 พกษ 22:19-20 (18) ปฐก 41:8; อสย 19:3

(19) ยรม 4:19; สบก 3:10 (20) อสค 31:3; ดนล 4:10-12 (22) 2 ซมอ 12:7

(23) ดนล 4:13-17; 5:21 (24) โยบ 20:29; สดต 2:7; อสย 14:24-27; 23:9

ราชกฤษฎีกามาจากผู้สูงสุด ซึ่งมาถึงกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์

25 ว่าพระองค์จะทรงถูกขับไล่ไปเสียจากท่ามกลางมนุษย์ และพระองค์จะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา พระองค์จะต้องเสวยหญ้าอย่างกับวัว และจะให้พระองค์เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าพระองค์จะทราบ ว่าผู้สูงสุดนั้นทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และพระองค์จะประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนา

26 และที่ ทรงมี พระบัญชาให้ เหลืออดรอกต้นไม้ นั้นไว้ก็หมายความว่า ราชอาณาจักรจะยังเป็นของพระองค์ ตั้งแต่พระองค์ ทรงทราบว่าสวรรค์ปกครอง

27 โอ ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้น ขอทรงรับคำกราบทูลของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงเลิกทำบาปเสียด้วยการกระทำความชอบธรรม และเลิกทำความชั่วช้าด้วยสำแดงความกรุณาต่อคนจน เพื่อว่าความผาสุกของพระองค์อาจจะยืดยาวไปอีกได้”

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

ถูกพิพากษา

เพราะเหตุความเย่อหยิ่ง

28 สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดขึ้น

แก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

29 พอสิ้นสิบสองเดือน พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรบาบิโลน

30 และกษัตริย์ตรัสว่า “นี่เป็นมหาบาบิโลนมิใช่หรือ ซึ่งเราได้สร้างไว้เพื่อวงศ์วานแห่งอาณาจักรนี้ด้วยอำนาจใหญ่ยิ่งของเรา และเพื่อเป็นศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเรา”

31 เมื่อ กษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดพระวาตะ ก็มีเสียงตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “โอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เราล้นนวลไปกับเจ้าแล้วว่า ราชอาณาจักรได้พรากไปเสียจากเจ้าแล้ว

32 และเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะต้องกินหญ้าอย่างกับวัว จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่า ผู้สูงสุดปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงปรารถนา”

33 ในทันใดนั้นเองพระวาตะก็สำเร็จในเรื่องเนบูคัดเนสซาร์ พระองค์ถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเสวยหญ้าอย่างกับวัว และพระกายก็เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนพระเศศ

(25) ดนล 4:32-33; โยบ 30:3-8 (26) ดนล 4:15; มธ 5:34 (27) ปฐก 41:33-37

(28) กตว 23:19; สกษ 10:24 (29) ปฐก 6:3; ปญจ 8:11 (30) สกษ 16:18

(31) อพย 15:9-10; โยบ 20:23 (32) ดนล 4:14-16 (33) โยบ 20:5; อสย 30:14

งอกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระนุขาก็เหมือนเล็บนก

34 เมื่อสิ้นสุดวาระนั้นแล้ว ตัวเราเนบูคัดเนสซาร์ก็หงอนหน้าดูฟ้าสวรรค์และจิตปกติของเราคืนมา และเราก็สาธุการแด่ผู้สูงสุดนั้น และสรรเสริญถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพราะราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ

35 สำหรับพระองค์ชาวพิภพทั้งสิ้นนับว่าไม่มีค่า ท่ามกลางกองทัพแห่งสวรรค์นั้นพระองค์ทรงกระทำตามชอบพระทัยพระองค์และท่ามกลางชาวพิภพด้วยและไม่มีผู้ใดยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ได้ หรือตรัสถามพระองค์ได้ว่า "พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด"

36 ในเวลานั้นเอง จิตปกติของเรา ก็กลับคืนมา ความสูงส่งและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่กลับมาสู่เราอีก เพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของเรา องค์มนตรีและข้าราชการบริพารของเรากลับมาหาเรา และเราก็รับการสถาปนาไว้ในราชอาณาจักรของเรา ความใหญ่ยิ่งกลับเพิ่มพูนแก่เราขึ้นอีก

37 บัดนี้ตัวเราคือเนบูคัดเนส-

ซาร์ ขอสรรเสริญ ยกย่องและถวายพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็ถูกต้อง และพระมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง

การเลี้ยงใหญ่ของเบลชัสซาร์
5 กษัตริย์เบลชัสซาร์ได้ทรงจัดเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคน และเสวยเหล้าองุ่นต่อหน้าคนหนึ่งพันนั้น

2 เมื่อเบลชัสซาร์ทรงลิมรสเหล้าองุ่นแล้ว จึงมีพระบัญชาให้นำภาชนะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาได้ทรงกวาดมาจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มออกมาให้กษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางหามจะได้อิ่มเหล้าดื่ม 3 เขาทั้งหลายจึงนำภาชนะทองคำซึ่งได้กวาดมาจากพระวิหารคือพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางหามก็ได้ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น

4 เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นและสรรเสริญพระที่ทำได้ยทองคำเงิน ทองเหลือง เหล็ก ไม้และหิน

(34) สดต 121:1; ดนล 4:16; ยนา 2:2-4 (35) โยบ 34:14-15; อสย 40:15-17

(36) 1 ซมอ 2:30; โยบ 13:12 (37) 1 ปด 2:9-10 (1) ปฐก 40:20; อสธ 1:3

(2) 2 พกษ 24:13; 2 พศด 36:10 (4) วนฉ 16:23-24

พระเจ้าทรงเขียน
ที่ผนังของพระราชวัง

5 ในทันใดนั้น นิ้วมือคนได้ปรากฏขึ้น และเขียนลงที่ผนังของพระราชวังของกษัตริย์ตรงข้ามกับคันทันประทีป และกษัตริย์ก็ทอดพระเนตรมือที่เขียนนั้น

6 แล้วสี่พระพักตร์ของกษัตริย์ก็เปลี่ยนไป พระตำราของพระองค์กระทำให้พระองค์ตกพระทัย พระเพลาก็อ่อนเปลี้ย พระขานุกก็กระแทกกัน

7 กษัตริย์รับสั่งเสียงดัง ให้นำหมอดและคนเคลเตียและหมอดูถูกษยามเข้ามาเฝ้า และกษัตริย์ตรัสกับพวกนักปราชญ์กรุงบาบิโลนว่า "ผู้ใดที่อ่านข้อเขียนนี้และแปลความให้เราได้ เราจะให้ผู้นั้นสวมเสื้อสีม่วงและสวมสร้อยคอทองคำ และเราจะตั้งให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักรของเรา"

8 แล้วพวกนักปราชญ์ของกษัตริย์ก็เข้ามาทั้งหมด แต่เขาทั้งหลายอ่านข้อเขียน หรือแปลความหมายให้กษัตริย์ทรงทราบหาได้ไม่

9 แล้วกษัตริย์เบลซัสซาร์ก็ตกพระทัยมาก และสี่พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และเจ้านายทั้งหลายของพระองค์ก็สิ้นเท่ห์

10 ด้วยเหตุ พระวาทะของกษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายพระราชินีก็เสด็จเข้ามาในห้องพระโรงการเลี้ยง และพระราชินีทรงมีพระเสาวนีย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอพระองค์อย่าได้ตกพระทัย หรือให้สี่พระพักตร์ของพระองค์เปลี่ยนไป

11 ในราชอาณาจักรของพระองค์มีชายคนหนึ่ง มีวิญญูณของพระผู้บริสุทธิ์ในตัว ในครั้งรัชกาลของพระชนก ความสว่าง ความเข้าใจ และปัญญาเหมือนปัญญาของพระ ได้มีประจำอยู่ที่ชายคนนี้ และกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์พระชนกของพระองค์ คือกษัตริย์พระชนกของพระองค์ ได้ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นประธานใหญ่ของพวกโหรา หมอดู คนเคลเตีย และหมอดูถูกษยาม

12 เพราะว่าดาเนียล ซึ่งกษัตริย์ประทานนามว่า เบลเทซัสซาร์ มีวิญญูณเลิศ มีความรู้และความเข้าใจที่จะแก้ความฝัน แก้ปริศนาและแก้ปัญหาต่างๆ บัดนี้ทรงเรียกดาเนียลให้เข้ามาเฝ้า แล้วเขาก็จะแปลความหมายถวายพระองค์"

13 เขาจึงนำดาเนียลเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามดา-

(5) โยบ 20:5 (6) โยบ 15:20-27 (7) ปฐม 41:8 (8) ปฐม 41:8; อสย 47:9

(9) โยบ 18:11-14; สดต 18:14 (10) ปฐม 35:17-18 (11) 2 ซมอ 14:17; กจ 12:22

(12) สดต 16:3; สภข 12:26; คส 1:29 (13) อสร 6:16; ดนล 5:11; ยน 7:1, 3

เนียลว่า "ท่านคือดาเนียลคนนั้น ในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากประเทศยูดาห์ ที่กษัตริย์เสด็จพ่อของเรานำมาจากยูดาห์ หรือ

14 เราได้ยินว่า ท่านมีวิญญาณของพระในตัวเอง และท่านมีความสว่าง ความเข้าใจและปัญญาเลิศประจำตัว

15 บัดนี้ เราให้พวกนักปราชญ์พวกหมอดูมาเข้าเฝ้า เพื่อให้ท่านอ่านข้อความนี้ และแปลความหมายให้เรา แต่เขาแปลความหมายของเรื่องราวนี้ไม่ได้

16 แต่เราได้ยินว่าท่านให้คำแปลและแก้ปัญหาคำนี้ได้ บัดนี้ถ้าท่านอ่านข้อความและแปลความหมายให้ได้ จะให้ท่านสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำ และจะตั้งท่านให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร"

**ดาเนียลกราบทูลพระวามะ
ของพระเจ้าอวายกษัตริย์**

17 แล้วดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ขอทรงเก็บของพระราชทานไว้กับพระองค์เถิด และขอทรงพระราชทานรางวัลแก่ผู้อื่น ฝ่ายข้าพระองค์จะขออ่านข้อเขียนอวายกษัตริย์ และอวายคำแปลความหมายให้พระองค์ทรงทราบ

18 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระเจ้าสูง

สุดได้ทรงประทานพระราชอาณาจักร ความยิ่งใหญ่และสง่าราศีและเกียรติยศแด่เนบูคัดเนซซาร์ราชบิดาของพระองค์ 19 และเพราะความยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ประทานแก่เนบูคัดเนซซาร์ บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลาย จึงได้สิ้นสละท่านและเกรงขามต่อพระพักตร์พระราชบิดา พระองค์จะทรงประหารผู้ใดก็ทรงประหารเสีย หรือทรงให้ผู้ใดดำรงชีวิตอยู่ก็ทรงให้ผู้ใดดำรงชีวิต พระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้ใดก็ทรงแต่งตั้ง พระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ใดต้อยลงพระองค์ก็ทรงกระทำ

20 แต่เมื่อพระทัยของพระบิดาผยองขึ้น ฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์ก็แข็งกระด้างไป จึงทรงประกอบกิจด้วยความเห่อเหิม พระเจ้าทรงถอดพระองค์จากราชบัลลังก์ และทรงริบสง่าราศีของพระองค์ไปเสีย

21 พระเจ้าทรงขับไล่เนบูคัดเนซซาร์ไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และทรงกระทำให้พระทัยของพระองค์ท่านเป็นเหมือนใจสัตว์ป่า และทรงให้อยู่กับลาป่า ทรงให้หญ้าเสวยเหมือนวัว และพระกายของพระองค์ท่านก็เปื่อยก้นาค้างจากฟ้าสวรรค์ จน

(14) ดนล 5:11-12 (15) อสย 29:10-12; ดนล 5:7-8 (16) ปฐก 40:8; ดนล 5:7

(17) ปฐก 14:23; 2 พกษ 3:13; กจ 8:20 (18) พบญ 32:8; สดต 7:17; กจ 7:48

(19) ยรม 25:9; ฮบก 2:5 (20) อพย 9:17; โยบ 15:25-27 (21) โยบ 30:3-7

กว่าพระองค์รู้ว่าพระเจ้าสูงสุด ทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และทรงแต่งตั้งผู้ที่พระองค์จะทรงปรารถนาให้ปกครอง 22 โอ ข้าแต่เบลชัสซาร์ พระองค์เป็นราชโอรส แม่พระองค์ทรงทราบเช่นนี้ทั้งสิ้นแล้วก็มีได้ ถ่อมพระทัย

23 แต่ทรงยกพระองค์ขึ้นสู้กับ องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ และทรงให้นำภาชนะแห่งพระนิเวศของพระองค์มาต่อพระพิภคร์พระองค์ แล้วพระองค์ พวกเจ้านายของพระองค์ พระสนม และนางหามของพระองค์ ก็ดื่มเหล้าองุ่นจากภาชนะเหล่านั้น และพระองค์ทรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงิน ทองคำ ทองเหลือง เหล็ก ไม้ และหิน ซึ่งจะดู หรือฟัง หรือรู้เรื่องก็ไม่ได้ แต่พระองค์มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าซึ่งลมปราณของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์

24 จึงมีมือซึ่งรับใช้มาจากพระพิภคร์ได้จารึกข้อเขียนนี้ลงไว้

25 ต่อไปนี้เป็นข้อเขียนที่จารึกไว้ คือ เมเน เมเน เทเคล และ ฟารสิน

26 ต่อไปนี้เป็นคำไขเรื่องราว นั้น เมเน พระเจ้าได้ทรงคำนวณ

วาระแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ไว้แล้ว และทรงนำราชอาณาจักรนั้นมาถึงสิ้นสุด

27 เทเคล พระองค์ได้ถูกขังใน ตราชู ทรงเห็นว้ายังขาดอยู่

28 เปเรส ราชอาณาจักรของพระองค์ถูกแบ่งออกให้แก่คนมีเดียและคนเปอร์เซีย”

29 แล้วเบลชัสซาร์ก็ทรงบัญชา และเขาได้ให้ดาเนียลสวมเสื้อสีม่วง และให้สวมสร้อยคอทองคำ และทรงให้ประกาศเกี่ยวกับเรื่องของท่านว่า ท่านได้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร

30 ในคืนวันนั้นเอง เบลชัสซาร์ กษัตริย์คนเคลเดีย ก็ทรงถูกประหาร

31 และดาร์ริอัสคนมีเดียก็ทรงรับราชอาณาจักร มีพระชนมายุหกสิบสองพรรษา

ตำแหน่งของดาเนียล

6 ดาร์ริอัสพอพระทัยที่จะทรงแต่งตั้งอุปราชหนึ่งร้อยยี่สิบคนขึ้นเหนือราชอาณาจักร เพื่อให้ปกครองอยู่ทั่วราชอาณาจักร

2 และทรงตั้งอภิรัฐมนตรีสามคนอยู่เหนือ มีดาเนียลเป็นอภิรัฐมนตรีคนแรก เพื่อให้อุปราชรายงานติดต่อ เพื่อกษัตริย์จะมีได้ทรงขาดประโยชน์

(22) ดนล 5:18 (23) 2 พกษ 14:10 (24) ดนล 5:5 (26) โยบ 14:14; อสย 13:1

(27) โยบ 31:6; สดต 62:9 (28) ดนล 5:31 (29) ดนล 5:7 (30) อสย 21:4-9

(31) ดนล 6:1 (1) อพย 18:21-22; อสธ 1:1; 1 ปต 2:14 (2) 1 ซมอ 2:30; สกษ 3:16

3 แล้วดาเนียลคนนี้ก็มิขอลี้ภัย
กว่าอธิรัฐมนตรีอื่น ๆ และอุป-
ราช เพราะวิญญานเลิศสถิตกับ
ท่าน และกษัตริย์ก็ทรงหมาย
พระทัยจะทรงแต่งตั้งท่านให้
ครอบครองเหนือราชอาณาจักร
นั้นทั้งหมด

4 อธิรัฐมนตรีและอุปราชทั้ง
หลายจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนียล
ในเรื่องเกี่ยวกับราชอาณาจักร
แต่ก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่
ได้ เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ
จะหาความพลั้งพลาดหรือความ
ผิดในท่านมิได้เลย

5 คนเหล่านั้นจึงกล่าวว่า "เราจะ
หามูลเหตุฟ้องดาเนียลไม่ได้เลย
นอกจากเราจะหาเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้า
ของเขา"

6 แล้วอธิรัฐมนตรีและอุปราช
เหล่านั้นได้พากันเข้าเฝ้ากษัตริย์
ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ดาโรัส ขอ
ทรงพระเจริญเป็นนิตย์

7 บรรดาอธิรัฐมนตรีแห่งราช
อาณาจักร ทั้งข้าหลวงภาค และ
อุปราช มंत्रीและผู้ว่าราชการ
เมืองทั้งหลายทั้งสิ้นได้ตกลงกัน
ว่า กษัตริย์สมควรจะได้ทรง
ตรากฎหมายและออกพระราช
กฤษฎีกาว่า ในสามสิบวันนี้ถ้าผู้
หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือ
มนุษย์อื่นนอกเหนือพระองค์ โธ

ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลง
ในถ้ำสิงโตเสีย

พระราชกฤษฎีกาห้าม

อธิฐานต่อพระเจ้า

8 โอ ข้าแต่กษัตริย์ บัดนี้ขอพระ
องค์ออกพระราชกฤษฎีกา และ
ลงพระนามในหนังสือสำคัญ
เพื่อจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตาม
กฎหมายของคนมีเดยและคน
เปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขหาได้ไม่"

9 เพราะฉะนั้น กษัตริย์ดาโรัส
จึงทรงลงพระนามในหนังสือ
สำคัญและพระราชกฤษฎีกา

ดาเนียลอธิฐานต่อ

พระเจ้าวันละสามครั้ง

10 เมื่อดาเนียลทราบข่าว ลงพระ
นามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว
ท่านก็ไปยังเรือนของท่าน ที่มี
หน้าต่างห้องชั้นบนของท่านเปิด
ตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และ
ท่านก็คุกเข่าลงวันละสามครั้ง
อธิษฐานและโมทนาพระคุณต่อ
พระพักตร์พระเจ้าของท่าน ดัง
ที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน

11 แล้วคนเหล่านั้นก็ได้พากันมา
และได้พบดาเนียลอธิษฐานและ
วิงวอนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า
ของท่าน

12 แล้วเขาทั้งหลายก็เข้าไปใกล้
กราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์
เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาของ
กษัตริย์ว่า "ข้าแต่กษัตริย์ พระ

(3) สภข 22:29; ดนล 5:12 (4) ปฐก 43:18; วนล 14:4 (5) 1 ซมอ 24:17; อสธ 3:8

(6) สดต 56:6; มธ 27:23-25 (7) ดนล 6:2-3; มคา 6:5 (8) อสธ 3:12; อสย 10:1

(9) สดต 62:9-10 (10) ลก 14:26; กจ 4:17 (11) ดนล 6:6 (12) กจ 16:19; 24:2-9

องค์ได้ทรงลงพระนามในพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งมิใช่หรือ ว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ในสามสิบวันนี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงไป ในถ้ำสิงโตเสีย” กษัตริย์ตรัสตอบว่า “เรื่องนั้นยังคงอยู่ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียซึ่งจะแก้ไขหาได้ไม่”

13 แล้วเขาจึงกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “ดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ หาได้เชื่อฟังพระองค์ไม่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ และไม่เชื่อฟังพระราชกฤษฎีกาซึ่งพระองค์ทรงลงพระนามไว้ แต่ได้ทูลขอวันละสามครั้ง”

14 เมื่อกษัตริย์ทรงสตั้มถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ก็ทรงโทมนัสยิ่งนัก และทรงตั้งพระทัยหาทางช่วยดาเนียลให้พ้น ทรงหาหนทางช่วยดาเนียลให้รอดพ้นจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก

15 แล้วคนเหล่านั้นก็พากันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์และกราบทูลกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ฟังทราบ ว่า กฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียว่า พระราชกฤษฎีกาก็ดี หรือกฎหมายก็ดีซึ่งกษัตริย์ทรงประทับตราแล้วย่อมเปลี่ยนแปลงไม่ได้”

ดาเนียลถูกทิ้งในถ้ำสิงโต

16 แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาเขาก็นำดาเนียลมาทิ้งในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสแก่ดาเนียลว่า “พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่ เนื่องนิตยนั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น”

17 แล้วเขานำศิลาก้อนหนึ่งมาปิดปากถ้ำไว้ กษัตริย์ก็ได้ทรงประทับตราของพระองค์และตราของเจ้านายของพระองค์ เพื่อว่าจะไม่มีสิ่งใดอันเกี่ยวกับดาเนียลเปลี่ยนแปลงไป กษัตริย์ทรงเป็นทุกข์ในพระทัย ทรงบัญชาให้นำดาเนียล

ออกมาจากถ้ำ

18 แล้วกษัตริย์ก็เสด็จกลับพระราชวัง ทรงอดพระกระยาหารตลอดคืนนั้น ไม่ให้นำเครื่องดนตรีอันใดมาหน้าพระที่ และบรรทมไม่หลับ

19 พอเช้าตรู่ กษัตริย์ก็ลุกขึ้นรีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต

20 เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ถ้ำนั้น พระองค์ก็ตรัสเรียกดาเนียลด้วยเสียงโทมนัส กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า “โอ ดาเนียล ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตยนั้น ทรงสามารถที่จะช่วยท่านให้พ้นจากสิงโตได้แล้วหรือ”

(13) อสธ 3:8; ดนล 1:6; กจ 5:29; 17:7 (14) มธ 27:17-24; มก 6:26; ลก 23:13

(15) อสธ 8:8; สดต 94:20-21 (16) 2 ซมอ 3:39; สกษ 29:25 (17) พคค 3:53

(18) 2 ซมอ 12:16-17 (19) มธ 28:1; มก 16:2; 2 คร 2:13 (20) ดนล 6:16

21 แล้วดาเนียลกราบทูล กษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์"

22 พระเจ้าของข้าพระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโตไว้ มันมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพระองค์ไร้ความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้กระทำความผิดประการใดต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย"

23 ฝ่ายกษัตริย์ก็โสมนัสในพระทัยเป็นล้นพ้น และทรงบัญชาให้นำดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ เขาจึงเอาดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ ไม่ปรากฏว่า มีอันตรายอย่างไรบนตัวท่านเลย เพราะท่านได้เชื่อในพระเจ้าของท่าน

24 แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาให้นำคนเหล่านั้นที่ ฟ้องดาเนียลมาโยนทิ้งในถ้ำสิงโต ทั้งตัวเขาบุตรทั้งหลายของเขา และภรรยาของเขาทั้งหลายด้วย และก่อนที่เขาตกลงไปถึงพื้นถ้ำสิงโตก็ได้ฟัดเขาอยู่เสียแล้วและหูกกระดุกของเขาทั้งหลายเป็นชิ้น ๆ ไป

ดาเรียสยกย่อง

พระเจ้าของดาเนียล

25 แล้วกษัตริย์ดาเรียสทรงมีพระราชสารไปถึงบรรดาชนชาติ

ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในพิภพทั้งสิ้นว่า "สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ"

26 เราออกกฤษฎีกาว่า ให้คนทั้งหลายสันสะท่านและยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้าของดาเนียลในราชอาณาจักรของเราทั้งหมด เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ อาณาจักรของพระองค์จะไม่ถูกทำลาย และราชอาณาจักรของพระองค์จะดำรงจนถึงที่สุด

27 พระองค์ทรงช่วยให้พ้นและช่วยให้พ้นภัย พระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์และบนพื้นพิภพ พระองค์คือพระเจ้าผู้ช่วยดาเนียลให้พ้นจากฤทธิ์ของสิงโต"

28 ดังนั้น ดาเนียลผู้นี้จึงได้เจริญขึ้นในรัชสมัยของดาเรียส และในรัชสมัยของไซรัสคนเปอร์เซีย

อาณาจักรโลกทั้งสี่ซึ่งได้

ออกมาจากทะเลแห่งมนุษย์

7 ในปีต้นแห่งรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์เมืองบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและนิมิตผุดขึ้นในศิระษะของท่านเมื่อท่านนอนอยู่ในที่นอนของท่าน ท่าน

(21) นหม 2:3; ดนล 6:6 (22) 2 ซมอ 22:7; สดต 31:14 (23) อพย 18:9; 1 พกษ 5:7

(24) พบญ 19:18-20; อสธ 7:10 (25) อสร 1:1-2; อสธ 3:12 (26) สดต 2:11

(27) โยบ 36:15; สดต 18:48 (28) 2 พศต 36:22; อสย 44:28 (1) ดนล 5:1; 8:1

จึงบันทึกความฝันนั้นไว้ และ
 บรรยายเนื้อเรื่องนั้น
 2 ดาเนียลกล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้
 เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และ
 ดูเถิด ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้
 ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น
 3 และสัตว์มหัศจรรย์สี่ตัวได้ขึ้นมา
 จากทะเล แต่ละตัวก็ต่างกัน
 4 ตัวแรกเหมือนสิงโต มีปีกนก
 อินทรี เมื่อข้าพเจ้ามองดูนั้น ขน
 ปีกก็ถูกถอนออกไป และมันถูก
 ยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืน
 สองเท้าเหมือนคน และมอบใจ
 ของมนุษย์ให้แก่มัน
 5 และดูเถิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่ง
 เป็นตัวที่สองเหมือนหมี มัน
 ขยับตัวข้างหนึ่งขึ้น มีกระดูก
 ซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมัน
 ระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอกมันว่า
 'จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มาก ๆ'
 6 ต่อจากนั้นไปข้าพเจ้าก็ได้มองดู
 ดูเถิด สัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือน
 เสือดาว บนหลังมีปีกนกสี่ปีก
 สัตว์นั้นมีหัวสี่หัวและมันรับราช
 อำนาจ
 7 ต่อจากนั้นไปข้าพเจ้าได้เห็นใน
 นิมิตกลางคืน และดูเถิด สัตว์
 ที่สี่ มันร้ายกาจและเป็นที่น่า
 กลัวและแข็งแกร่งยิ่งนัก มันมีฟัน
 เหล็กคมหิมา มันกินและหักเป็น
 ชิ้น ๆ และกระแทบสิ่งที่เหลืออยู่นั้น
 เสีย มันต่างกับสัตว์อื่นทั้งหลาย

ที่อยู่ก่อนมัน มันมีเขาสิบเขา
 8 ข้าพเจ้าพิเคราะห์เรื่องเขา
 เหล่านั้น ดูเถิด มีอีกเขาหนึ่ง
 เล็ก ๆ งอกขึ้นมาท่ามกลางเขา
 เหล่านั้น เขารุ่นแรกสามเขาได้
 ถูกถอนรากออกไปต่อหน้ามัน
 และดูเถิด ในเขานั้นมีตา
 เหมือนตามนุษย์ มีปากพูดเรื่อง
 ใหญ่โต
 9 ขณะที่ข้าพเจ้าดูอยู่ มีหลาย
 บัลลังก์ถูกล้มลง และผู้หนึ่ง
 ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิมาประทับ
 ฉลองพระองค์ขาวอย่างหิมะ
 พระเกศาที่พระเศียรของพระ
 องค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์ พระ
 บัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลว
 เพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้น
 เป็นไฟลุก
 10 ธารไฟพุ่งออกและไหลออก
 มาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
 คนนับแสน ๆ ประณินบัติพระองค์
 คนนับโกฏิ ๆ เข้าเฝ้าพระองค์ ผู้
 พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดา
 หนังสือก็เปิดขึ้น
 11 ข้าพเจ้าก็จ้องดู เพราะเสียง
 พูดใหญ่โตของเขาเล็กน้อย และ
 เมื่อข้าพเจ้าจ้องดูสัตว์ตัวนั้นก็
 ถูกฆ่า และศพก็ถูกทำลาย มอบ
 ให้เผาเสียด้วยไฟ
 12 ส่วนเรื่องสัตว์ที่เหลืออยู่นั้น
 ราชอำนาจของมันก็ถูกนำไปเสีย
 แต่ชีวิตของมันนั้นยังอยู่ต่อไป

(2) วา 7:1 (3) ดนล 2:32-33 (4) พบญ 28:49; 2 ซมอ 1:23 (5) 2 พกษ 2:24
 (6) ดนล 2:39; สขย 13:7 (7) 2 ซมอ 22:43; ดนล 7:24 (8) 1 ซมอ 2:3; สดต 12:3
 (9) 1 คร 15:24-25; วา 19:18 (10) สดต 50:3 (11) ดนล 7:8 (12) ดนล 7:4-6

ให้ถึงฤดูหนึ่งและวาระหนึ่ง
 13 ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือน บุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดา เมฆในท้องฟ้า และท่านมาหาผู้ เจริญด้วยวิญญูณิน เขา นำท่าน มาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระ องค์
 14 ราชอำนาจ สง่าราศี กษัตริย์ อาณาจักร ก็ได้มอบให้แก่ท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ ประชาชาติ ทั้งปวงและภาษาทั้งหลายจะ ประนินับดีท่าน ราชอาณาจักร ของท่านเป็นราชอาณาจักร นิรันดรซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป และ อาณาจักรของท่านเป็นอาณาจักรซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย
นิมิตของสัตว์ทั้งสี่
 15 ส่วนข้าพเจ้า คือดาเนียล จิต ใจข้าพเจ้าก็เป็นทุกขในตัวของข้าพเจ้า เพราะนิมิตในศิรัษะของ ข้าพเจ้าก็กระทำให้ข้าพเจ้าตกใจ
 16 ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ท่านผู้ หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่น และได้ถาม ความจริงของเรื่องราวนี้ ท่านก็ บอกข้าพเจ้า และให้ข้าพเจ้ารู้ ความหมายของเรื่องเหล่านี้
 17 สัตว์มหึมาทั้งสี่คือ กษัตริย์สี่ องค์ซึ่งจะเกิดมาจากพิภพ
 18 แต่บรรดาวิสุทธิชนแห่งองค์ ผู้สูงสุดจะรับราชอาณาจักร และ ถูกรวมสิทธิราชอาณาจักรนั้น

สืบๆไปเป็นนิตย์ คือเป็นนิตย์ นิรันดร
 19 แล้วข้าพเจ้าก็อยากจะทราบ ถึงความจริงอันเกี่ยวกับสัตว์ตัว ที่สี่นั้นซึ่งผิดแปลกกับสัตว์อื่น ๆ ทั้งสิ้น ร้ายกาจเหลือเกิน มีฟัน เหล็กและเล็บตีนทองเหลือง ซึ่ง กินและหักเป็นชิ้นๆและกระเทิบ สิ่งที่เหลือนั้นเสีย
 20 และเกี่ยวกับเขาสิบเขาซึ่งอยู่ บนหัวของมัน และเขาคือเขา หนึ่งซึ่งงอกขึ้นมาต่อหน้าเขารุ่น แรกสามเขาที่หลุดไป เขาซึ่งมี ตาและมีปากซึ่งพูดสิ่งใหญ่โต และซึ่งดูเหมือนจะใหญ่โตกว่า เพื่อนเขาด้วยกัน
 21 เมื่อข้าพเจ้ามองดู เขานี้ทำ สงครามกับวิสุทธิชนและชนะ
 22 จนถึงผู้ เจริญด้วยวิญญูณิน เสด็จมาถึงและทรงให้มีการ พิพากษาให้แก่วิสุทธิชนของ องค์ผู้สูงสุดนั้น และจนสมัย เมื่อวิสุทธิชนรับราชอาณาจักร มาถึง
 23 ท่านผู้นั้นกล่าวดังนี้ว่า `เรื่อง สัตว์ตัวที่สี่ จะมีราชอาณาจักร ที่สี่บนพิภพซึ่งจะผิดกับราชอาณาจักรทั้งสี่ และจะกินทั้ง พิภพนี้เสีย และเหยียบพิภพลง และหักพิภพนั้นให้แตกออกเป็นชิ้นๆ
 24 ส่วนเรื่องเขาสิบเขานั้นจาก

(13) สดต 8:4-5 (14) ดนล 7:27 (15) ยรม 15:17-18; ฮบภ 3:16 (16) ศคย 1:8-11 (17) สดต 17:14; ยน 18:36 (18) อสย 60:12-14 (19) ดนล 7:7 (20) ดนล 7:8 (21) ดนล 7:20; 8:9-12; 11:36; 2 ธส 2:3-10; 1 ทธ 4:1-3; วว 12:3; 13:1; 17:3

ราชอาณาจักรนี้จะมีกษัตริย์สิบองค์เกิดขึ้น และมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเกิดขึ้นภายหลัง ผิดแปลกกว่ากษัตริย์ที่มีมาก่อน และจะโค่นกษัตริย์เสียสามองค์ 25 ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายขององค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนหระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดา วาระและพระราชบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ

26 แต่ผู้พิพากษาที่จะขึ้นนั่งบัลลังก์ และจะทรงนำเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เพื่อจะทรงเผาผลาญและทำลายเสียให้สิ้นสุด

27 และอาณาจักรกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น จะต้องถูกมอบไว้แก่ขุมหมุมแห่งวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น อาณาจักรของท่านจะเป็นอาณาจักรนิรันดร์ และราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน'

28 เรื่องราวก็สิ้นสุดลงเพียงนี้ ส่วนข้าพเจ้าคือดาเนียล ความคิดของข้าพเจ้าก็ทำให้ข้าพเจ้าตกใจมาก และสีหน้าของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนไป แต่ข้าพเจ้าก็

เก็บเรื่องราวนี้ไว้ในใจ"

นิมิตของดาเนียลเรื่อง

8 และผู้ตัวหนึ่งกับแพะผู้ตัวหนึ่ง ในปี ที่ สามแห่งรัชกาล กษัตริย์เบลซัสซาร์ มีนิมิตปรากฏแก่ข้าพเจ้าดาเนียล หลังจากนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น

2 และข้าพเจ้าเห็นเป็นนิมิต ต่อมาขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ที่สุสานปราสาท ซึ่งอยู่ในแขวงเมืองเอลาม และข้าพเจ้าก็เห็นเป็นนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำอูลัย

3 ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นเห็น และดูเถิด แกะผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มีเขาสองเขา เขาทั้งสองสูง แต่เขาหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง และเขาที่สูงนั้นงอกมาทีหลัง

4 ข้าพเจ้าเห็นแกะผู้นั้นขวิดไปทางตะวันตกและทางเหนือและทางใต้ ไม่มีสัตว์ตัวใดต้านทานมันได้ และไม่มีใครที่จะช่วยให้พ้นจากมือของมันได้ มันทำตามชอบใจของมันและก็พองตัวขึ้น

5 เมื่อข้าพเจ้ากำลังตรึกตรองอยู่ดูเถิด มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทิศตะวันตก หะเหาะข้ามพื้นพิภพทั้งสิ้นมา ไม่แตะต้องพื้นดินเลย และแพะนั้นมีเขาเด่นอยู่ในระหว่างตาของมันเขาหนึ่ง

(25) ดนล 7:8; 2 สส 2:4 (26) ดนล 7:10-11; วว 11:13 (27) อสย 49:23-26

(28) ปฐก 37:10; มก 9:15 (1) ดนล 7:1; 8:15 (2) กตว 12:6; นทม 1:1; ฮบ 1:1

(3) กตว 24:2; ยชว 5:13 (4) อสย 45:1-5 (5) ดนล 8:21; 11:3

6 มันทาหาแกะผู้ที่มีเขาสองเขา ซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มันวิ่งเข้าใส่แกะผู้ตัวนั้นด้วย เต็มกำลังความโกรธของมัน

7 ข้าพเจ้าเห็นมันเข้ามาใกล้แกะผู้ มันโกรธและเข้าชนแกะผู้ ทำให้เขาทั้งสองของมันหักไป และแกะผู้ก็ไม่มีกำลังต้านทานมันได้ มันเหยียดแกะผู้ลงที่ดินและเหยียบเสีย และไม่มีใครช่วยแกะผู้ให้พ้นมือของมันได้

8 แล้วแกะผู้ก็พองตัวขึ้นอย่างยิ่ง แต่เมื่อมันแข็งแรง เขาใหญ่ของมันก็หัก มีเขาเด่นอีกสี่เขา ออกขึ้นแทนที่ หันไปทางทิศลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์

9 และมีเขาเล็ก ๆ เขาหนึ่งงอกออกมาจากเขาหนึ่งในพวกเขาเหล่านี้ ซึ่งงอกขึ้นใหญ่โตเหลือเกิน ตรงไปทางใต้ ตรงไปทางตะวันออก และตรงไปยังแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้น

10 มันงอกขึ้นใหญ่โต แม้กระทั่งถึงบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ มันยังเหยียดบริวารกับดวงดาวลงมายังพิภพเสียบ้าง แล้วเหยียบย่ำเสีย

11 มันพองตัวขึ้นอีก แม้กระทั่งถึงจอมของบริวาร และเครื่องเผาบูชาประจำวันก็ถูกชิงไปเสีย และสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหยียดลง

12 และเพราะเหตุ การละเมิด เขาได้รับมอบบริวารไว้สู้กับการเผาบูชาประจำวัน และความจริงก็ถูกเหยียดลงที่ดิน และเขานั้นก็ปฏิบัติงานและเจริญขึ้น

13 แล้วข้าพเจ้าได้ยินวิสุทธิชนผู้หนึ่งพูดอยู่ วิสุทธิชนอีกผู้หนึ่งก็พูดกับวิสุทธิชนผู้ที่พูดอยู่นั้นว่า "นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาประจำวันนั้นจะอยู่อีกนานเท่าใด ทั้งเรื่องการละเมิดที่ทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า เพื่อจะมอบทั้งสถานบริสุทธิ์ และบริวารให้ถูกเหยียบย่ำลงใต้ฝ่าเท้า"

14 ท่านผู้นั้นตอบข้าพเจ้าว่า "อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ"

คำแก่นิมิตของดาเนียล

15 และอยู่มา เมื่อข้าพเจ้าดาเนียลได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็พยายามเข้าใจ และดูเถิด มีเหมือนมนุษย์ยืนอยู่หน้าข้าพเจ้า

16 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของชายผู้หนึ่งระหว่างฝั่งแม่น้ำอูลัย และเสียงนั้นร้องเรียกและกล่าว ว่า "กาเบรียลเอ๋ย จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจในนิมิตนั้นเถิด"

17 ดังนั้น ท่านจึงมาใกล้ที่ที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ และเมื่อท่านมา

(7) ลนต 26:37; ยชว 8:20 (8) พบญ 31:20; อสธ 9:4 (9) ดนล 8:23-24; ศคย 7:14 (11) 2 พกษ 19:22; 2 พศด 32:15 (12) สดต 119:43 (13) พบญ 33:2; ศคย 1:9-12 (14) วว 11:2-3 (15) มธ 13:36; มก 4:12 (16) กจ 9:7; วว 1:12 (17) ปฐก 17:3

แล้ว ข้าพเจ้าก็ตกใจชบหน้าลงถึงดิน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเข้าใจเถิดว่า นิมิตนั้นเป็นเรื่องของกาลอวสาน"

18 เมื่อท่านกำลังพูดอยู่ กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็สลับหน้าติดดินอยู่ แต่ท่านแต่ต้องข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น

19 ท่านกล่าวว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าจะทำให้ท่านทราบถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนปลายแห่งพระพิโรธ เพราะมันเกี่ยวข้องกับวาระกำหนดแห่งอวสาน

20 เรื่องแกะผู้มีสองเขาที่ท่านเห็นนั่นคือกษัตริย์ของคนมีเตี้ยและคนเปอร์เซีย

21 และแพะผู้คือกษัตริย์ของกรีก และเขาใหญ่ระหว่างนัยน์ตา คือกษัตริย์องค์แรก

22 ส่วนเขาที่หัก และมีอีกสี่เข้างอกขึ้นแทนนั้น คืออาณาจักรสี่อาณาจักรจะเกิดขึ้นจากประชาชาตินั้น แต่ไม่มีอำนาจเหนือเขาแรกนั้น

23 และในตอนปลายแห่งรัชสมัยของพวกเขา เมื่อผู้ละเมิดทั้งหลายได้กระทำเต็มขนาดแล้ว จะมีกษัตริย์องค์หนึ่งพระพิกตรุร้าย และมีความเข้าใจในเรื่องปริศนาเกิดขึ้น

24 อำนาจของท่านจะใหญ่โต

มาก แต่มิใช่โดยอำนาจของท่านเอง และท่านจะกระทำให้บังเกิดความพินาศอย่างน่ากลัว ท่านก็เจริญขึ้นและปฏิบัติงาน ท่านจะทำลายคนที่มีกำลังมากและประชาชนบริสุทธิ์

25 ด้วยความฉลาดของท่าน ท่านจะกระทำให้การล่องแสงแพร่หลายขึ้น ด้วยน้ำมือของท่าน ท่านจะพองตัวของท่านในใจของท่านเอง ท่านจะทำลายคนมากหลายโดยความสงบ แล้วจะลุกขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้านาย แต่ท่านจะต้องถูกหักทำลาย มิใช่ด้วยมือเลย

26 นิมิตเรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้าซึ่งบอกเล่านี้เป็นความจริง แต่จงปิดบังนิมิตนั้นไว้เถอะ เพราะเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า"

27 และข้าพเจ้าดาเนียลก็อ่อนเพลีย และนอนเจ็บอยู่หลายวัน แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นไปปฏิบัติราชการของกษัตริย์ต่อไป แต่ข้าพเจ้าก็งงงันโดยนิมิตนั้น และไม่เข้าใจเรื่องราวเลย

คำพยากรณ์ของดาเนียล

เรื่องการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี

9 ในปีต้นรัชกาลดาร์ริอัส โอรส กษัตริย์อาหสุเอรัส เชื้อสายคนมีเตี้ย ผู้ได้เป็นกษัตริย์เหนือดินแดนเคลเตีย

(18) ดนล 8:17; ลก 9:32 (19) วว 1:1 (20) ดนล 8:3 (21) ดนล 8:5-7; 10:20

(22) ดนล 8:3; 11:4 (23) กตว 24:24 (24) วว 13:3-9 (25) ยรม 48:26; ดนล 11:21

(26) อสค 12:27; วว 10:4 (27) สบก 3:16 (1) ดนล 1:21

2 ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้าดาเนียลได้เข้าใจถึงจำนวนปีจากหนังสือ ซึ่งพระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มีมาถึงเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า พระองค์จะทรงกระทำให้ครบกำหนดเจ็ดสิบปีในการรกร้างของกรุงเยรูซาเล็ม

3 แล้วข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า แสวงหาด้วยการอธิษฐานและการวิงวอน ทั้งด้วยการอดอาหาร และนั่งห่มผ้ากระสอบและนั่งบนมูลเถา

4 ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าและสารภาพว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและที่น่าสะพรึงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

5 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาป และได้กระทำความชั่วช้า และได้ประกอบความชั่วและการกบฏ หันเสียจากข้อบังคับและคำตัดสินของพระองค์

6 ข้าพระองค์มิได้ฟังบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้กล่าวในพระนามของพระองค์ ต่อกษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งต่อเจ้านาย บรรพบุรุษ

และประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน

7 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ แต่ความขายน้าควรแก่พวกข้าพระองค์ ตั้งทุกวันนี้ ที่ควรแก่คนยูดาห์ ชาวกรุงเยรูซาเล็มและอิสราเอลทั้งหมด ทั้งผู้ที่อยู่ใกล้และอยู่ไกลออกไป ในแผ่นดินทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงขับไล่เขาไปนั้น เพราะความละเมิดซึ่งเขาได้กระทำต่อพระองค์

8 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ แก่กษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย เจ้านายและบรรพบุรุษ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปต่อพระองค์

9 พระกรุณาและการอภัยโทษ เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ถึงแม้ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กบฏต่อพระองค์

10 และมีได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยการดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้ต่อหน้าข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

11 เออ อิสราเอลทั้งผองได้ละ-

(3) นหม 1:4; สดต 102:13 (4) ดนล 9:5-12 (5) 1 พกษ 8:47-50; 2 พศต 6:37-39 (6) 2 พกษ 17:13-14; อสย 30:10-11 (7) พบญ 32:4 (8) ยรม 14:20; พคค 1:7-8 (9) อพย 34:6-7; กตว 14:18-19 (10) อสร 9:10-11 (11) ลนต 26:14; พบญ 27:15

เมื่อดต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้หันไปเสียไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และการสาปแช่งและการปฏิญาณซึ่งจารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า จึงถูกทดลองเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ 12 พระองค์ได้ทรงยื่นยันถ้อยคำของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกล่าวโทษข้าพระองค์ทั้งหลาย และกล่าวโทษผู้ปกครองซึ่งปกครองข้าพระองค์ โดยนำให้ข้าพระองค์เกิดวิบัติอย่างใหญ่หลวง เพราะว่าภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้นไม่มีที่ใดที่ได้กระทำเหมือนที่ได้กระทำแก่เยรูซาเล็ม

13 ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว วิบัติทั้งสิ้นก็ได้ตกอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายยังมิได้อธิษฐานต่อพระพิชิตพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยหันเสียจากความชั่วช้าของข้าพระองค์ และเข้าใจความจริงของพระองค์ 14 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรงเก็บความวิบัติไว้พร้อมและได้ทรงนำมาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระเยโฮวาห์

พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทรงเป็นผู้ชอบธรรมในสรรพกิจ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

15 แล้วบัดนี้ โอ ข้าแต่องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงนำชนชาติของพระองค์ออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และได้ทำให้พระนามลือมาจนทุกวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำความชั่ว

16 โอ ข้าแต่องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตามความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระองค์ ขอให้ความกริ้วและพระพิโรธของพระองค์หันกลับเสียจากเยรูซาเล็มนครของพระองค์ ภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์ทั้งหลายและความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เยรูซาเล็มและประชาชนของพระองค์จึงกลายเป็นที่เยาะเย้ยในหมู่ คนทั้งสิ้นที่อยู่รอบข้าพระองค์

17 ฉะนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย บัดนี้ ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนของเขา และขอทรงให้พระ

(12) อสย 44:26; พคด 2:17; อสค 13:6 (13) ลนต 16:14; พบญ 28:15; ดนล 9:11

(14) นนม 9:33; ยรม 31:28; ดนล 9:7 (15) อพย 6:1; 1 พคข 8:51; นนม 1:10

(16) 1 ซมอ 2:7; นนม 9:8; สดต 21:1 (17) กตว 6:23-26; สดต 4:6; วว 21:23

พักตร์ของพระองค์ทอแสงเหนือ
สถานบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่ง
รกร้างนั้นเพื่อเห็นแก่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของ

18 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอทรงเจียพระกรรมสมบัติ
ฟัง ขอทรงลืมนพระเนตรดูความ
รกร้างของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ทั้งนครซึ่งเรียกขานกันตามพระ
นามของพระองค์ เพราะว่าข้า
พระองค์ทั้งหลายมิได้ถวายคำ
วิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์
โดยอาศัยความชอบธรรมของ
ข้าพระองค์ทั้งหลาย แต่โดย
อาศัยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของ
พระองค์

19 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ขอทรงฟัง โอ ข้าแต่องค์พระผู้
เป็นเจ้าของ ขอทรงให้อภัย โอ ข้า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ ขอทรงใส่
พระทัยและทรงกระทำ ขออย่า
เนิ่นช้าเลยพระเจ้าข้า เพื่อเห็น
แก่พระนามของพระองค์ โอ ข้า
แต่ พระเจ้าของข้าพระองค์
เพราะว่านครของพระองค์และ
ประชาชนของพระองค์ก็มีชื่อ
ตามพระนามของพระองค์”

**เจ็ดสิบสี่ปีที่กำหนดไว้
สำหรับชนชาติอิสราเอล**

20 ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพูด กำ
ลั้งอิฐฐานและสารภาพบาป
ของข้าพเจ้าและบาปของอิสรา-

เอลประชาชนของข้าพเจ้า และ
เสนอคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของข้าพเจ้า เพื่อภูเขาบริ
สุทธิ์แห่งพระเจ้าของข้าพเจ้า
อยู่นั้น

21 เออ ขณะเมื่อข้าพเจ้ากล่าว
คำอธิษฐานอยู่ ชายชื่อกาเบรียล
ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตครั้ง
แรกนั้น ได้บินอย่างเร็วมาใกล้
ข้าพเจ้า และตอ้งข้าพเจ้าใน
เวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น

22 ท่านได้ให้ความรู้และกล่าว
แก่ข้าพเจ้าว่า "โอ ดาเนียล
ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อ
จะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่
ท่าน

23 ในตอนต้นแห่งคำวิงวอน
ของท่านก็มีพระบัญชาออกไป
ข้าพเจ้าจึงมาบอกให้ท่านทราบ
เพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักมาก
เพราะฉะนั้นจงเข้าใจพระบัญชา
นั้นและพิจารณาณิตนั้น

24 มีเจ็ดสิบสี่ปีที่กำหนดไว้
สำหรับชนชาติของท่านและ
นครบริสุทธิ์ของท่าน เพื่อให้
เสร็จสิ้นการละเมิด ให้บาปจบ
สิ้น และให้ลบความชั่วช้าเพื่อ
นำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา
เพื่อประทับตราทั้งนิมิตและคำ
พยากรณ์ไว้ และเพื่อจะเจิม
สถานบริสุทธิ์ที่สุด

(18) 1 พกษ 8:29; 2 พกษ 19:16 (19) กตว 14:19; 1 พกษ 8:30-39; 2 พศต 6:21

(20) สดต 32:5; ดนล 10:2 (21) ลก 1:19; สบ 1:7 (22) ดนล 9:24-27; ศคย 1:9

(23) พชม 7:10; อสค 24:16 (24) ลนต 25:8; กตว 14:34

25 เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่พระบัญชา นั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ จนถึงสมัยพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นประมุข ก็เป็นเวลาเจ็ดสัปดาห์ และเป็นเวลาหกสิบสองสัปดาห์ และถนนจะถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยกำแพงเมือง แต่ในยุคลำบาก

26 หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว พระเมสสิยาห์ก็จะถูกตัดออก แต่มีใช้เพื่อตัวท่านเอง และประชาชนของประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้น จะทำลายกรุงและสถานบริสุทธิ์เสีย ที่สุดปลายของน้ำมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วมและจนสงครามสิ้นสุดลงก็มีการรกร้างกำหนดไว้

27 ท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ และในระหว่างกลางสัปดาห์นั้น ท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไป และเพราะเหตุมีความสะอิดสะเอียนแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำให้มันร้างเปล่าจนสำเร็จเสร็จสิ้น และสิ่งที่กำหนดไว้จะถูกทดลองเหนือผู้ที่ร้างเปล่า นั้น”

ดาเนียลเห็นนิมิต

10 ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งประ-

เทศเปอร์เซีย มีอยู่สิ่งหนึ่งทรงลำแสงแก่ดาเนียล ผู้ได้ชื่อว่าเบลเทซซซาร์ และสิ่งนั้นก็จริงแต่เวลาที่กำหนดไว้ก็อีกนาน ท่านเข้าใจสิ่งนั้นและมีความเข้าใจในนิมิตนั้น

2 ในคราวนั้น ข้าพเจ้าดาเนียล เป็นทุกข์อยู่สามสัปดาห์

3 ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย เนื้อหรือน้ำองุ่นก็มิได้เข้าปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ชโลมน้ำมันตัวเลยตลอดสามสัปดาห์

4 เมื่อวันที่ยี่สิบสี่เดือนต้นข้าพเจ้าอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำไทกริส

5 ข้าพเจ้าแหงนขึ้นมอง ดูเถิด มีชายคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าปาน มีทองคำเนื้อดีเมืองอุฟาสดาคดเอาไว้

6 ร่างกายของท่านตั้งพลอยเขียว และหน้าของท่านก็เหมือนฟ้าแลบ ดวงตาของท่านก็เหมือนกับคอบเพลิง แขนและเท้าเป็นสีเหมือนกับทองเหลืองขัด และเสียงถ้อยคำของท่านเหมือนเสียงมวอลชน

7 และข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว คนที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้น แต่เขาตัวสั้นมากจึงวิ่งไปซ่อนเสีย

8 แล้วข้าพเจ้าอยู่แต่ลำพัง และ

(26) สดต 22:15; อสย 53:8 (27) อสย 42:6; ยรม 31:31 (1) ดนล 1:21; ลก 1:20

(2) อสร 9:4-5; นทม 1:4 (3) อสย 24:6-11; 1 คร 9:27 (4) อสค 1:3; ดนล 8:2

(5) ยชว 5:13 (6) อพย 28:20; อสค 1:16 (7) 2 พกษ 6:17 (8) ปฐก 32:24; อพย 3:3

ข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตใหญ่ยิ่งนี้
ข้าพเจ้าก็ลึนเรียวลึนแรง หน้า
ตาสุกใสของข้าพเจ้าก็เปลี่ยน
เป็นหน้าซีด ข้าพเจ้าหมดแรง
9 แล้วข้าพเจ้าจึงได้ยินเสียงถ้อย
คำของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้
ยินเสียงถ้อยคำนั้น ข้าพเจ้าก็ชบ
หน้าลงสลบอยู่ หน้าของข้าพเจ้า
พุกกับดิน

10 และดูเถิด มีมือมาแตะต้อง
ข้าพเจ้า พยุงให้ข้าพเจ้ายืนตัว
ด้วยฝ่ามือและเข้า

11 ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "โอ
ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง
จงเข้าใจถ้อยคำที่เราพูดกับท่าน
และยืนตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้า
ได้รับใช้ให้มาหาท่าน" ขณะที่
ท่านกล่าวคำนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพ-
เจ้าก็ยืนสั่นสะท้านอยู่

12 แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า
"ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย
เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้ง
ใจจะเข้าใจและถ่อมตัวลงต่อ
พระพิภตรัพระเจ้าของท่านนั้น
พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน
และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำ
ของท่าน

13 เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักร
เปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้
ถึงยี่สิบเอ็ดวัน ข้าพเจ้าจึงยังอยู่
ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายของ
เปอร์เซีย แต่ดูเถิด มีคาเอล

เจ้าผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมา
ช่วยข้าพเจ้า

14 บัดนี้ข้าพเจ้ามากระทำให้
ท่านเข้าใจถึงสิ่งซึ่งจะตกกับชน
ชาติของท่านในกาลภายหน้า
เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับวัน
เวลาอีกเป็นอันมาก"

15 เมื่อท่านได้พูดตามถ้อยคำ
เหล่านี้กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้า
ก็ก้มหน้าสู่พื้นดินแล้วก็เป็นไป

16 และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่ง
สถิตฐานคล้ายบุตรทั้งหลายของ
มนุษย์ มาแตะริมฝีปากของ
ข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็อ้าปาก
ขึ้นพูด ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านที่
ยืนอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าว่า "โอ
นายเจ้าข้า ด้วยเหตุนิมิตนั้น
ความเจ็บปวดจึงเกิดกับข้าพเจ้า
แล้วข้าพเจ้าก็หมดแรง

17 ผู้รับใช้ของเจ้านายของ
ข้าพเจ้าจะพูดกับเจ้านายของ
ข้าพเจ้าได้อย่างไร เพราะบัดนี้
ไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้า
เลย ลมหายใจพราวไปจาก
ข้าพเจ้าแล้ว"

18 ท่านผู้มีรูปร่างอย่างมนุษย์
นั้นได้แตะต้องข้าพเจ้าอีกครั้ง
หนึ่ง และให้กำลังข้าพเจ้า

19 ท่านกล่าวว่า "โอ บุรุษผู้เป็น
ที่รักอย่างยิ่ง อย่ากลัวเลย
สันติภาพจงมีแก่ท่าน จงเข้ม

(9) ปฐก 2:21; โยบ 4:13 (10) ดนล 10:16 (11) ยน 13:23 (12) อสย 35:4

(13) อสร 4:4-6; ศคย 3:1-2 (14) ปฐก 49:1; พบญ 4:30 (15) ดนล 10:9; ลก 1:20

(16) อสค 1:26; ฟป 2:7-8 (17) มธ 22:43-44 (18) 1 ซมอ 23:15 (19) ยน 11:3

แข็ง เออ จงเข้มแข็งเถิด” เมื่อท่านพูดกับข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ามีกำลังขึ้นและกล่าวว่า “ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงพูดไปเถิด เพราะท่านได้ให้กำลังข้าพเจ้าแล้ว”

20 แล้วท่านจึงกล่าวว่า “ท่านทราบหรือไม่ว่าข้าพเจ้ามาหาท่านทำไม แต่บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อสู้กับเจ้าผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าเสร็จธุระกับเขาแล้ว ดูเถิด เจ้าผู้พิทักษ์แห่งกรีกจะมา

21 แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่านตามสิ่งซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือแห่งความจริง ไม่มีผู้ใดร่วมแรงกับข้าพเจ้าต่อสู้ เจ้าเหล่านี้เลย นอกจากมีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ของท่าน”

ตั้งแต่สมัยของดาริอัส

ถึงสมัยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์
1”ส่วนตัวข้าพเจ้านั้น ในปีต้นแห่งรัชกาลดาริอัสคนมีเดีย ข้าพเจ้าเป็นตัวตั้งตัวตีที่ให้กำลังกษัตริย์

2 และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงให้แก่ท่าน ดูเถิด จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ขึ้นมาในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะร่ำรวยยิ่งกว่าองค์อื่นทั้งหมดเป็นอันมาก เมื่อท่านเข้มแข็งด้วยทรัพย์ร่ำรวยของท่านแล้ว ท่าน

ก็จะปลุกปั่นให้ทุกคนต่อสู้กับราชอาณาจักรกรีก

3 แล้วจะมีกษัตริย์ที่มีอำนาจมากขึ้นมา ท่านจะปกครองด้วยราชอาณาจักรยิ่งใหญ่ และกระทำตามความพอใจของท่านเอง

4 และเมื่อท่านขึ้นมาแล้ว ราชอาณาจักรของท่านจะแตกและแบ่งแยกออกไปตามทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ แต่จะไม่ตกอยู่กับทายาทของท่าน และจะไม่มีราชอาณาจักรอย่างที่ท่านปกครองอยู่ เพราะวาระของราชอาณาจักรของท่านจะถูกถอนขึ้น ตกไปเป็นของผู้อื่นนอกเหนือคนเหล่านี้

5 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้มแข็ง แต่เจ้านายของท่านองค์หนึ่งจะเข้มแข็งกว่าท่านและมีอำนาจ และราชอาณาจักรของท่านจะเป็นราชอาณาจักรมัทธา

6 ต่อมาอีกหลายปีเขาจะกระทำพันธมิตรกัน และบุตรสาวแห่งกษัตริย์ถิ่นใต้จะมาหากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือเพื่อกระทำสันติภาพ แต่เธอก็ไม่กระทำให้กำลังแขนของเธอคงอยู่ได้ กษัตริย์และแขนของท่านจะไม่ยั่งยืน เธอจะถูกอายัดไว้ ทั้งผู้ที่นำเธอมา ผู้ที่ให้กำเนิดเธอ และผู้ที่ให้กำลังแก่เธอในกาลนั้น

7 จะมีกิงจากรากของเธอขึ้นมาแทนที่ของกษัตริย์ ท่านจะยกมา

(20) ดนล 10:13; กจ 12:23 (21) อสย 41:22; อมส 3:7 (1) ดนล 5:31; กจ 14:22

(2) สภข 22:21; อมส 3:7 (3) อฟ 1:11; สบ 2:4; ยก 1:18 (4) โยบ 20:5; สดต 37:35

(5) ดนล 11:8-9 (6) โยบ 38:15; สดต 10:5; อสค 30:21 (7) โยบ 14:7; อสย 9:14

ต่อสู้กับกองทัพ และจะเข้าไปใน
ป้อมของกษัตริย์แห่งดินเหนียว
และจะรบกับเขาและจะชนะ

8 ท่านจะชนเอาบรรดาพระ
พร้อมทั้งพวกเจ้านายของเขา
และเครื่องใช้พิเศษที่ทำด้วยเงิน
และทองคำไปยังอียิปต์ และ
ท่านจะคงอยู่นานกว่ากษัตริย์
แห่งดินเหนียวอีกหลายปี

9 แล้วกษัตริย์แห่งดินใต้จะเข้า
มาในเขตกษัตริย์แห่งดินเหนียว
แต่จะกลับไปสู่แผ่นดินของท่าน
เอง

10 แต่บุตรชายทั้งหลายของ
ท่านจะก่อสงครามและชุมนุม
กำลังรบเป็นอันมากไว้ และคน
หนึ่งจะมาอย่างแน่นอนและไหล
ท่วมและผ่านไป และจะกลับไป
ทำสงครามจนถึงป้อมปราการ
ของท่าน

11 แล้วกษัตริย์แห่งดินใต้จะ
โกรธมาก จะยกออกมาต่อสู้กับ
ท่าน คือกษัตริย์แห่งดินเหนียว
ท่านจะจัดกองทัพเป็นอันมาก
แต่พลมากมายนั้นก็จะถูกมอบ
ไว้ในมือของท่าน

12 และเมื่อท่านนำกองทัพนั้น
ไปแล้ว จิตใจของท่านก็จะผยอง
ขึ้น และท่านจะทำลายเสียอีก
เป็นหมื่น ๆ คน แต่ท่านจะไม่
รับกำลังเพิ่มขึ้นโดยสิ่งนี้

13 เพราะว่ากษัตริย์แห่งดิน

เหนียวจะกลับมาและจะจัดกอง
ทัพเป็นอันมากใหญ่โตกว่าครั้ง
ก่อน ต่อมาอีกหลายปีท่านจะยก
กองทัพใหญ่มาพร้อมกับทรัพย์
สมบัติมากมาย

14 ในกาลนั้น หลายเหล่าจะยก
ขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งดินใต้
และบรรดานักปล้นแห่งชนชาติ
ของท่านเองก็จะยกตัวเองขึ้น
เพื่อจะกระทำให้นิมิตสำเร็จ แต่
พวกเขาก็จะล้มเหลว

15 แล้วกษัตริย์แห่งดินเหนียวจะ
มาล้อมและก่อเชิงเทิน และยึด
เมืองที่มีป้อมแข็งแรงได้ และ
กำลังกองทัพของดินใต้จะสู้ไม่
ไหว แม้ว่ากองทัพที่คัดเลือก
แล้วก็ยังสู้ไม่ได้ เพราะไม่มีกำ
ลังที่จะยืนหยัดอยู่ได้

16 แต่ผู้ที่ยกมาต่อสู้กับท่านจะ
กระทำตามความพอใจของท่าน
เอง จึงไม่มีผู้ใดต่อสู้ท่านได้
และท่านจะยังยืนอยู่ในแผ่นดิน
อันรุ่งโรจน์ ซึ่งจะถูกทำลายโดย
มือของท่าน

17 ท่านจะมุ่งหน้ามาด้วยกำลัง
ทั้งหมดแห่งราชอาณาจักร และ
ท่านจะนำคนเทียงตรงไปด้วย
แล้วท่านจะกระทำดังนี้ คือท่าน
จะยกธิดาของพวกผู้หญิงให้
กษัตริย์แห่งดินใต้เพื่อให้ทำลาย
เธอ แต่เธอจะไม่มั่นคงและอำ
นวนัยประโยชน์แก่ท่านแต่ประ-

(8) ปฐก 31:30; อพย 12:12 (10) ดนล 11:22; อสย 8:7-8 (11) 1 พกษ 20:13

(12) พบญ 8:14; 2 พกษ 14:10 (13) ดนล 11:6-7 (14) กจ 4:25-28; วว 17:17

(15) ยรม 5:10; อสค 17:17 (16) ดนล 11:3 (17) 2 พกษ 12:17; 2 พศด 20:3

การใด

18 ภายหลังจากท่านจะมุ่งหน้าไปตามเกาะต่าง ๆ และจะยึดได้เป็นอันมาก แต่แม้ทัพบกหนึ่งจะได้กำจัดความอหังการของท่านนั้นเสีย ความจริงเขาจะเอาความอหังการนั้นมาสนองท่าน

19 แล้วท่านจะหันหน้ามุ่งตรงไปยังป้อมปราการแห่งแผ่นดินของท่านเอง แต่ท่านก็จะสะดุดและล้มลง หาดูไม่พบอีกต่อไป 20 แล้วจะมีผู้หนึ่งขึ้นมาแทนที่ของท่าน ผู้นี้จะส่งเจ้าพนักงานเก็บส่วยให้ไปตลอดทั่วราชอาณาจักรอันรุ่งโรจน์ แต่ไม่กีวันเขาก็ประสบหายนะ มิใช่ด้วยความโกรธหรือสงคราม

อันทิโอคัส อีพิฟานีส

จะทำให้พระวิหารมลทินไป

21 จะมีคนนำเกลียดคนหนึ่งตั้งตัวขึ้นแทนที่โดยไม่มีผู้ใดมอบเกียรติศักดิ์แห่งราชอาณาจักรให้ เขาจะยกเข้ามาอย่างสงบแล้วชิงเอาราชอาณาจักรนั้นด้วยความสอพลอ

22 กองทัพจะถูกกวาดไปด้วยอำนาจของน้ำท่วมต่อหน้าเขา และถูกทำลายเสีย และเจ้าแห่งพันธสัญญาจะถูกทำลายเสียด้วย 23 ตั้งแต่เวลาที่ กระทบพันธมิตรกับเขา เขาจะประกอบกิจล่องลอยอยู่เสมอ เพราะเขาจะขึ้น

มา และเขาจะเข้มแข็งขึ้นด้วยชนชาติเล็ก ๆ

24 เขาจะยกมาอย่างสงบในส่วนของประเทศที่อุดมที่สุด และเขาจะกระทำสิ่งที่ ปู่ ทวด หรือบรรพบุรุษของเขาไม่กระทำ เขาจะเอาทรัพย์ที่ปล้นมา ของที่ริบมาได้ และทรัพย์สมบัติมาแจกกัน เขาจะออกอุบายต่อสู้กับที่กำบังเข้มแข็ง แต่ก็ชั่วเวลาหนึ่งเท่านั้น

25 และเขาจะปลุกปั่นกำลังของเขา และความกล้าหาญของเขา ด้วยกองทัพที่หมายกไปสู่กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ และกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะทำสงครามด้วยกองทัพเข้มแข็งมโหฬารยิ่งนัก แต่เขาก็สู้ไม่ได้ เพราะจะมีการปองร้ายเขา

26 ถึงแม้ว่าผู้ที่ร่วมรับประทานอาหารสูงของเขาก็จะทำลายเขา กองทัพของเขาก็จะถูกกวาดไปที่ถูกฆ่าฟันล้มตายเสียก็มาก

27 ส่วนกษัตริย์สององค์นั้น จิตใจของเขาต่างก็คิดปองร้าย เขาจะพูดมุสร่วมโต๊ะกัน แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะวาระสุดท้ายก็จะมาตามเวลากำหนด

28 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือก็จะกลับเข้าบ้านเข้าเมืองพร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมาย แต่จิตใจก็มุ่งร้ายต่อพันธสัญญาปริ-

(18) ปฐก 10:4-5 (19) โยบ 20:8; สดต 27:2 (20) ดนล 11:7 (21) 1 ซมอ 3:13

(22) อสย 8:7-8; อมส 8:8 (23) ปฐก 34:13; สดต 52:2 (24) วนล 9:4; สกษ 17:8

(25) ดนล 11:2 (26) 2 ซมอ 4:2-12 (27) 2 ซมอ 13:26; สดต 12:2 (28) กจ 3:25

สุทธี และเขาจะปฏิบัติงานและ
กลับเข้าบ้านเข้าเมือง

29 พอถึงเวลากำหนดเขาจะ
กลับมาที่ถิ่นใต้ แต่ครั้งนี้เหตุ-
การณ์จะไม่เป็นไปอย่างครั้งแรก
หรือครั้งต่อไป

30 เพราะว่ากองทัพเรือของ
เมืองคิทธิมจะมาปะทะกับเขา
เขาจึงจะกลัวและกลับไป และจะ
เกรียวกราดต่อพันธสัญญาบริ-
สุทธี และลงมือปฏิบัติงาน เขา
จะหันกลับมาร่วมพันธมิตรกับ
บรรดาผู้ที่ทิ้งพันธสัญญาบริ-
สุทธี

31 และกองทัพจะยืนหยัดอยู่
ฝ่ายเขา พวกเขาจะกระทำให้
สถานบริสุทธีแห่งกองกำลังเป็น
มลทิน และจะให้เลิกเครื่องเผา
บูชาประจำวันนั้นเสียและเขาทั้ง
หลายจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะ-
เอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้าง
ว่างเปล่าขึ้น

32 เขาจะใช้ความสอพลอล้อ
ลวงผู้ที่ละเมิดพันธสัญญา แต่
ประชาชนผู้รู้จักพระเจ้าของเขา
ทั้งหลายจะยืนมั่นและปฏิบัติ
งาน

33 และในหมู่ประชาชนคนเหล่านี้นั้นที่ฉลาดจะกระทำให้คนเป็น
อันมากเข้าใจ แม้ว่าเขาจะล้มลง
ด้วยดาบหรือด้วยเปลวไฟ ด้วย
การเป็นเชลย ด้วยถูกปล้นหลาย

วันเวลา

34 เมื่อพวกเขาล้มลงนั้น เขาจะ
ได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย
และจะมีคนมากด้วยกันที่ร่วม
เข้ากับความสอพลอ

35 คนที่ฉลาดบางคนจะล้มลง
เพื่อถลุงและชำระเขาทั้งหลาย
ให้ขาวสะอาด จนกว่าจะถึงเวลา
สุดท้าย เพราะวาระก็จะมาตาม
เวลากำหนด

ปฏิบัติต่อพระคริสต์

36 และกษัตริย์จะกระทำตาม
ความพอใจของเขา เขาจะยกตน
ขึ้นและพองตัวขึ้นเหนือพระทุก
องค์ และจะพูดสิ่งที่น่ามหัศ-
จรรย์กล่าวต่อผู้พระเจ้าแห่งพระ
ทั้งหลาย เขาจะเจริญจนพระ
พิโรธจะครบถ้วน เพราะสิ่งใดที่
ทรงกำหนดไว้จะสำเร็จ

37 เขาจะไม่เชื่อฟังพระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของเขา หรือเชื่อฟัง
ผู้ที่ผู้หญิงปรารถนา เขาจะไม่
เชื่อพระองค์ใดเลย เพราะเขาจะ
พองตัวเองเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
38 แต่ในที่ของเขา เขาจะถวาย
เกียรติแก่พระของป้อมปราการ
พระองค์หนึ่งที่บรรพบุรุษของ
เขาไม่รู้จัก เขาก็จะให้เกียรติ
ด้วยทองคำและเงิน ด้วยเพชร
พลอยต่างๆ ด้วยของขวัญอันมี
ค่า

39 เขาจะกระทำเช่นนั้นกับพระ

(29) ดนล 8:19 (30) ปฐก 10:4; กตว 24:24 (31) วา 17:12 (32) สภษ 19:5

(33) อสย 32:3; ศคย 8:20-23 (34) มธ 7:15; วา 12:2-6 (35) มธ 16:17; ยน 20:25

(36) ดนล 11:16; ยน 5:30 (37) ปฐก 3:16 (38) 1 ทธ 4:1; วา 13:12 (39) วา 18:9

ต่างดาวที่เขาจับถือและพอกพูน
สง่าราศีให้ในป้อมปราการส่วน
ใหญ่ เขาจะแต่งตั้งให้พวกเขา
ปกครองคนเป็นอันมาก และเขา
จะแบ่งแผ่นดินให้เป็นสิ่งตอบ
แทน

40 พอถึงเวลาวาระสุดท้าย
กษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะมาสู้กับเขา
และกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะพุ่ง
เข้าใส่ท่านอย่างลมหมุน พร้อม
ด้วยรถรบและพลม้าและเรือรบ
เป็นอันมาก เขาจะเข้ามาใน
ประเทศต่างๆ แล้วไหลท่วมและ
ผ่านไป

41 เขาจะเข้ามาในแผ่นดินที่รุ่ง
โรจน์ และประเทศหลายแห่งจะ
ถูกคว่ำไป แต่คนเหล่านี้จะได้
รับการช่วยให้พ้นมือของเขา คือ
เอโดมและโมอับ และส่วนใหญ่
ของคนอัมโมน

42 เขาจะยึดมือของเขาออกต่อ
ประเทศต่างๆ และแผ่นดิน
อียิปต์ก็จะพันไปไม่ได้

43 เขาจะปกครองทรัพย์สมบัติ
ที่เป็นทองและเงิน และสิ่งประ-
เสริฐทั้งหลายของอียิปต์ คน
ลิเบียและคนเอธิโอเปียก็จะติด
ไปด้วย

44 แต่ข่าวจากทิศตะวันออก
และทิศเหนือจะกระทำให้เขาตก
ใจ และเขาจะยกออกไปด้วยความ
เคียดแค้นอย่างยิ่ง ที่จะ

ทำลายและล้างผลาญคนเป็นอัน
มากเสียให้สิ้นเชิง

45 และเขาจะปลุกพลับพลาทั้ง
หลายแห่งตำหนักของเขาระ-
หว่างทะเลในภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่ง
โรจน์ แม้กระนั้นเขาก็ยังพบจุด
จบ และไม่มีใครช่วยเขาเลย”

ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่
12 ในครั้งนั้น มีคาเอล
เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้
คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น
และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่
เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติ
จนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้น
ชนชาติของท่านจะรับการช่วยให้
พ้น คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้
ในหนังสือ

การเป็นขึ้นมาจากความตาย
2 และคนเป็นอันมากในพวกที่
หลับในพงศลีแห่งแผ่นดินโลก
จะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิต
นิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอาย
และความขายหน้านิรันดร์

3 และบรรดาคนที่ฉลาดจะส่อง
แสงเหมือนแสงฟ้า และบรรดา
ผู้ที่ได้ให้คนเป็นอันมากมาสู่
ความชอบธรรมจะส่องแสง
เหมือนอย่างดาวเป็นนิตย์
นิรันดร์

**ดาเนียลจงปิดถ้อยคำเหล่านี้
จนถึงวาระสุดท้าย**
4 แต่ตัวเจ้า โอ ดาเนียลเอ๋ย จง

(40) ดนล 11:35; ศคย 9:14 (41) อสย 11:13-15 (42) อสค 29:14; ศคย 10:10-11
(43) ยรม 46:9-10; อสค 38:5 (44) ดนล 11:11 (45) ยอล 2:20; วว 14:14-20
(1) ยด 1:9; วว 12:7 (2) โยบ 19:25-27 (3) สภษ 11:30 (4) ดนล 8:26; วว 10:4

ปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และประทับตราหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น”

5 แล้วข้าพเจ้าคือดาเนียลก็มองดู และดูเถิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คนหนึ่งยืนอยู่ที่ ฝั่งแม่น้ำข้างนี้ อีกคนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างโน้น

6 และเขาก็พูดกับชายที่สวมเสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำแห่งแม่น้ำนั้นว่า “ยังอีกนานเท่าใดจึงจะถึงที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้”

7 ชายที่สวมเสื้อผ้าป่านผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้นได้ยกมือขวาและมือซ้ายของท่านสู่ฟ้าสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยืนท่านปฏิบัติอย่างพระผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่า ยังอีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ และเมื่อการหมดอำนาจของชนชาติบริสุทธิ์สิ้นสุดลงแล้ว บรรดาสิ่งเหล่านี้ก็จะสำเร็จไปด้วย

8 ข้าพเจ้าได้ยินแต่ไม่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าจึงพูดว่า “โอ นายเจ้าข้า สิ่งเหล่านี้จะลงเอยอย่างไร”

9 พระองค์ตรัสว่า “ดาเนียลเอ๋ย ไปเถอะ เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้ก็ถูกปิดไว้แล้วและถูกประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย

10 คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระแล้วจะขาวสะอาด และจะถูกถลุง แต่คนชั่วจะยังกระทำการชั่ว และไม่มีคนชั่วสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่บรรดาคนที่ฉลาดจะเข้าใจ

11 และตั้งแต่วเวลาที่ให้ เล็กเครื่องเผาบูชาประจำวันเสียนั้น และให้ตั้งสิ่งที่ น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการร้าวว่างเปล่าขึ้น จะเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน

12 ความสุขจะมีแก่ผู้ คอยอยู่ และมาถึงได้หนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวันนั้น

13 แต่เจ้าจงไปจนวาระที่สุดเถิด และเจ้าจะได้หยุดพักสงบ และจะยืนขึ้นในส่วนที่กำหนดให้เจ้าเมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น”

(5) ดนล 10:5-6 (6) ดนล 8:16; ศคย 1:12-13; อฟ 3:10 (7) พบญ 32:40; วว 10:5

(8) ลก 18:34; ยน 12:16 (9) อสย 8:16; วว 10:4 (10) สดต 51:7; อสย 1:18

(11) มธ 24:15; มก 13:14 (12) รม 11:15; วว 20:4 (13) ดนล 12:9; 2 ทธ 4:7-8